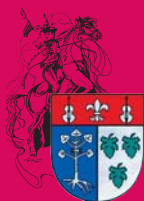

SVATOBŔIČE-MISTŘÍN

ZPRAVODAJ
OBCE

4/2011

EDITORIAL

Ilustrační foto

Začíná podzim. Pole i vinohrady vydávají letošní úrodu, krajina se barevně mění. Zelení přesycené letní měsíce červenec a srpen, včetně prvního měsíce nového školního roku, přitom v toku mnoha událostí proměnily přítomnost v nevratnou minulost a svou barevnou paletou předznamenávají nadcházející krásy podzimního času babího léta.

Na nedávnou a nenávratnou dobu téměř jednoho staletních dnů nám zůstaly jen vzpomínky. Ty, podle charakteru prožitých událostí v nás vyvolají častěji radost a vrátí v nás k pohodě z krásně prožitých dnů s rodinou, přáteli či kamarády. V jiných případech se však v naší mysli objeví smutek. Nepřekvapuje to, neboť víme, že život se skládá z chvil nebyvalého štěstí a vnitřní spokojenosti. Tyto chvíle nám dávají naději, sílu překonávat problémy a chuť, nadšení do dalších dnů života. Chvilky štěstí však bývají v našem životě často vyváženy okamžiky beznaděje, ztráty radosti a obav z nadcházejícího příštího...

Je přirozené, že se naše mysl raději vrací k vzpomínkám prvním právě i proto, že nám pomáhají v radosti a pohodě žít naše další dny. Vzpomínky na bližší i dálnou minulost také osvěží přítomnost. Pomocí vzpomínek se nám přibližují i vrací dávné děje, vnímáme nové souvislosti, porovnáváme své dny s časy dřívějšími, osudy předků s úděly námi prožívanými. Uvědomujeme si své kořeny a s jejich pomocí své místo v současnosti.

I nové číslo Zpravodaje přináší vzpomínky na některé události z dob dávno minulých. Děkuji těm, kteří mně pomáhají je vyhledat a zpracovat; děkuji těm, kteří je sami píšou a posílají. Obohacují nás všechny. I proto nesme vzpomínky na dávno i nedávno minulost hrdě na podnose současnosti a ukládáme tyto poklady do nejdělejší vzácné truhlice pro pokolení nová. Moudra let minulých jsou přínosem pro nás o to více, jestli je uchováme pro budoucnost. Pak budou zajímavými a podnětnými poznáními pro naše potomky. I proto je nezbytné (a prozíravé) věnovat čas i část našich obecních prostředků na budování míst, v nichž budou moci být naše poklady z bohaté truhlice minulosti naší obce čestně prezentovány jako nedílná součást každého z nás. Jako naše společná minulost, kterou chápeme, kterou vnímáme, kterou chceme uchovat našim dětem i představit našim hostům. Dokážeme to?

František Synek, PhDr., šéfredaktor

OBSAH

Zprávy z radnice

Vážení čtenáři zpravodaje (tč)	3
Z jednání zastupitelstva obce (tč)	6

Budování, rozvoj a historie obce

Začíná nový školní rok (zm)	8
Slovácký rok 2011 je již minulostí... (rm)	9
Trh tradičních produktů v Miloticích (rm)	10
Co vypovídají jména našich předků... (ok, fs)	11
Byly časy byly, ale sa minuly... (jš)	12
Program hodového víkendu (red)	13
Devadesát let čepování na Vyhnálově (jšf, ršf, fs) ...	14

Z činnosti organizací a spolků

Mateřské centrum Krteček (mh)	17
Dobré ráno – hola – hola, školka volá... (mm)	18
Hurá do školičky! (dm)	18
Organizace ZŠ Svatobořice-Mistřín(jm)	19
Co se děje v naší škole (jb, mf)	20
Polovina srpna patřila folkloru (jm)	21
Mladá cimbállovka poprvé v zahraničí (mu)	21
Krušpánek připravuje oslavy 10. výročí (if)	22
Prázdniny – doba odpočinku... (pp)	23
Nunta Zamferei 2011 (čSk)	24
Lůčka o prázdninách (fs)	25
Toš tak. Co dělal Mužský sbor (jg)	27
Hasiči Mistřín veleúspěšní v rámci republiky! (lh) ...	28
SDH Svatobořice o prázdninách (il)	29
Spartak buduje i boduje (ps)	30
Kuželkářská sezóna je v plném proudu (aps)	31
Naši skauti tábořili u Buchlova i Křivoklátu (op)	32
Farní den 2011 (vk)	33

K zamyšlení

Farnost Mistřín se připravuje na bířmování (jv)	34
Ve stínu jednoho z táborů (jk)	36
Vskutku neumíme vzpomínat na utrpení? (fs)	38

Naši rodáci a přátelé

K nedožitému jubileu Jaromíra Měchury (fs)	39
Vzpomínka na vzácného člověka (jš)	40
Stará kola nepatří do šrotu... (jk)	40
Gratulace Josefu Varmužovi staršímu (rm)	41
Co značí Terroir (jk)	41

Infoservis

Jubilanti (zg)	43
Základní taneční kurz (rm)	43
Kulturní kalendář (rm)	44

Fotogalerie

Fotogalerie našich dnů	46
------------------------------	----

Zařazeno na poslední chvíli

Lhostejnost některých spoluobčanů	56
---	----

Vážení čtenáři zpravodaje

Vážení spoluobčané, dovoluji vám, abych Vás prostřednictvím tohoto zpravodaje informovala o právě probíhajících i naplánovaných projektech v naší obci.

Svatojánská ulice v novém

Začátkem letošního roku jsem se pokusila získat finanční prostředky z dotací na úpravu současné neutešené zahrady Mateřské školy ve Svatojánské ulici. Bohužel přetlak projektů ve spojení s nedostatkem financí v daných dotačních oblastech je obrovský, takže jsme dotaci neobdrželi. Rozhodně se o to ale budeme pokoušet i nadále.

Další projekt, který byl zpracován a tentokrát vyšel, je zaměřený na výsadbu stromů a keřů na veřejných prostranstvích, převážně však v prostorách dětských hřišť, kde stinná místa hodně chybí. Během podzimních měsíců letošního roku bude provedena zmíněná výsadba. Ve spojitosti s touto výsadbou budou některá vytipovaná místa doplněna o lavičky a koše.

V souvislosti s tímto projektem nyní reagují na Vaše stížnosti týkající se kácení stromů. Bohužel tyto stromy byly v tak špatném stavu, že jejich ponechání by byla hrozba pro nás pro všechny. Velice rychle a snadno by mohlo dojít k vážnému úrazu. Průběžně se tedy snažíme prostřednictvím odbor-

níků stromy zkontrolovat, abychom byli schopni včas zakročit a předejít případným nešťastným událostem.

Další úspěšný projekt a získaná dotace se týká zahrady pro děti i seniory za DPS. O tomto projektu se již několikrát hovořilo, jenom tedy připomenutí, že zde vznikne klidová zóna pro odpočinek i relaxaci pro seniory a v další části bude herní zóna pro děti, max. ve věku 1. stupně základní školy, kdy provoz tohoto hřiště bude samozřejmě upraven tak, aby nenarušoval chod DPS. Práce na této zahradě byly započaty již v průběhu letních měsíců. Nyní je tedy hotová cestní síť a oplocení zahrady, dále se bude pokračovat s výsadbou zeleně a s instalací herních prvků. Vše bude dokončeno do konce letošního roku.

Rovněž byly v letních měsících zahájeny restaurátorské práce soch sv. Floriána a sv. Anny., kdy se podařilo získat na opravu těchto významných památek dotaci z Jihomoravského kraje. Obě sochy jsou ve velmi poškozeném stavu, proto je restaurá-

torský zásah velice nutný. V následujících letech bude naše iniciativa opět zaměřena na získání dotačních prostředků na opravy i ostatních sakrálních staveb v naší obci.

Snažíme se reagovat téměř na všechny vyhlášené dotační tituly a z posledních evropských peněz něco získat pro naši obec, takže jsem také zpracovávala projekt na úpravu parku kolem kostela. Hodnocení této žádosti ještě probíhá, takže Vás o dalším průběhu a následném výsledku budu určitě informovat.

Jako členská obec Mikroregionu Nový Dvůr jsme dostali příležitost v případě získání dotace, kdy projekt zpracovává manažerka mikroregionu, upravit a uvést do provozu studnu. Naše obec má, jak jistě víte, v rámci svého území rozprostřeno mnoho studní. Do tohoto projektu byla navržena studna nacházející se v blízkosti zdravotního střediska, jakéhosi pomyslného centra Mistrína – části naší obce – díky většímu pohybu občanů z důvodu blízkosti zdravotního střediska a kostela. Vzhled studny i úprava celého prostranství byl řešen ve spolupráci s obcany dané lokality, kdy proběhlo veřejné projednání. S výsledky, které by měly být známy pravděpodobně v měsíci listopadu, Vás seznámím.

Další podaný projekt ke konci letních prázdnin byl zaměřen na vybavení prostor bývalé Mateřské školy v Mistríně, kde z těchto prostor vznikne komunitní centrum určené pro setkávání různých spolků. Prvními zájemci o tyto prostory jsou Skauti, Mateřské centrum Krteček pro účely vzdělávacích

Oprava sousoší sv. Anny

seminářů, Svaz tělesně postižených a skupinka dam toužících po vzdělání, probíhá zde již v současných provizorních podmínkách výuka angličtiny. Se zástupci těchto organizací proběhlo jednání, jehož výsledkem byl seznam všeho potřebného pro za-

jištění kvalitního a plně využitelného komunitního centra. Na základě těchto požadavků byla tedy podána žádost o dotace, kdy výsledek by měl být znám již v měsíci listopadu.

Nesmím zapomenout zmínit se také o žádosti, která směřovala do soutěže Obec přátelská rodině, kterou vyhlašuje Ministerstvo práce a sociálních věcí. Tuto žádost o dotaci zpracovala Bc. Marcela Prchalová, jí i jejímu manželovi, který byl nápo-
mocen při zpracování fotografického materiálu, patří velké poděkování. O tom, že byl projekt skvěle napsán, svědčí to, že

Nová výzdoba školní jídelny

jsme se dostali do dalšího kola a v rámci České republiky soutěžíme o finanční ohodnocení s dalšími dvěma obcemi, což je opravdu velký úspěch.

Hlavním cílem tohoto projektu je zmapování již zavedených rodinných opatření, aktivit a potřeb místních rodin. Případné získané finanční prostředky pak také budou směřovat na další rozvoj pro rodinných aktivit.

Neméně významnou aktivitou je tvorba nových webových stránek obce, která právě probíhá. Nové webové stránky mají konečně splňovat základní účely, a to v první řadě zprostředkování aktuálních informací o dění v obci a dále komunikaci s Vámi se všemi. Součástí webu bude určitě také možnost získávání aktuálních informací na váš soukromý e-mail. Vytvořit plnohodnotný a funkční web není nic jednoduchého, proto prosím o strpení a pochopení.

Vidíte, že řešení základních potřeb naší obce a různých oprav, aktivita v oblasti neustálého zlepšování veřejných prostranství i veřejných budov a získávání pro tyto účely finanční prostředky z dotací není zanedbatelná. Bohužel k lepšímu výsledku a spokojenému životu v naší obci nestačí jenom moje aktivita a aktivita vedení obce a veškerého personálu.

Chybí zde zájem Vás, tedy některých z Vás, z řad občanů.

Kde se poděl zájem o okolí, kde se poděla ochota pomáhat a starat se? Až tak bezvýznamná pro některé z Vás naše obec je? Přístup některých z Vás mne opravdu mrzí.

Mám dojem, že si neuvědomujete, že obec bude taková a bude vypadat tak, jak se budeme chovat my všichni. My všichni totiž tvoříme obec. My jsme ti, kteří určují velikost obce, charakter obce, vzhled obce.

Dnešní okolí studny na Kovářské ulici

Studie vzhledu okolí studny

Pokud budete jenom zpovzdálí přihlížet nebo ještě lépe stěžovat si a telefonovat, proč jsme například před Vaším domem neposekli zahrádku, když je to přece obecní pozemek, tak to opravdu daleko nedotáhneme. O to, zda je to či není obecní pozemek, přece vůbec nejde. Pořád je to okolí vašeho domu, prostranství, které dělá vizitku vám, vašemu rodinnému domu, jakož i celé obci.

Jako optimista však doufám, že se vše bude zlepšovat a že i Vy se začnete více zajímat o své okolí a naše obec bude jenom a jenom vzkvétat.

Terezie Čičáková, Ing., místostarostka

Nezaměnitelné zážitky z podzimu

Ilustrační foto

Z jednání zastupitelstva obce

Zpráva z VI. zasedání zastupitelstva obce Svatobořice-Mistřín

VI. veřejné zasedání zastupitelstva obce se uskutečnilo 29. září 2011. Vedení tohoto zastupitelstva jsem se ujala v zastoupení pana starosty, který krátce před samotným zastupitelstvem musel z nečekaných rodinných a samozřejmě pochopitelných záležitostí odjet.

Zastupitelstvo obce v rámci projednávaného programu schválilo:

- podání žádosti o dotaci na projekt „Snížení imisní zátěže z dopravy v obci Svatobořice-Mistřín“ do programu Operační program životního prostředí,
- podání žádosti o dotaci na projekt realizace výstavby Mateřské školky v k. ú. Svatobořice z Operačního programu příhraniční spolupráce SR – ČR 2007–2013,
- členy školské rady pro nastávající období
 - Ing. Mgr. František Měchura
 - Mgr. Eva Výletová
 - Ing. Marie Vašíčková,
- dodatek č. 1 ke Smlouvě o poskytnutí finančního příspěvku ze dne 21. 3. 2011:
 - pro TJ Sokol Mistřín, oddíl kuzelek – navýšení příspěvku na provoz o 13.200 Kč,

- pro SK Spartak Svatobořice-Mistřín – navýšení příspěvku o mimořádné výdaje na provoz ve výši 60.000 Kč,
- pro Mužský sbor Svatobořice-Mistřín – navýšení příspěvku o 60.000 Kč na vydání zpěvníku písní ze Svatobořice-Mistřín,
- pro TJ Sokol Svatobořice – navýšení příspěvku na provoz o 25.000 Kč,
- pro SDH Svatobořice – navýšení příspěvku na provoz hasičské zbrojnice o 6.300 Kč,
- navýšení příspěvku na provoz kulturního domu o 40.000 Kč – investice do oprav podlaží,
- smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK ve výši 100.000 Kč na pořízení výzbroje, výstroje pro zásahovou jednotku,
- smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK ve výši 13.000 Kč na kurz „Vychovávejme efektivně“,
- zrušení fondu rozvoje bydlení po jeho ukončení,
- příspěvek Mikroregionu Nový Dvůr ve výši 70.000 Kč určený na pokrytí úvěru z KB Hodonín,
- rozpočtová opatření č. 4 a č. 5,

- upravený rozpočet po provedených rozpočtových opatření č. 1–5, které zvyšuje rozpočet v části příjmů o 4.079.300 Kč a v části výdajů o 1.019.600 Kč, v části financování o 3.059.700 Kč,
- bezúplatný převod pozemků p.č. 2005/2 o výměře 41 m², p.č. 1966/29 o výměře 10 m², p. č. 379/8 o výměře 98 m² a p. č. 2004/18 o výměře 5 m², celkem 154 m² (u mistřínského rybníka) od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových,
- směnu pozemků v k.ú. Mistřín v obci Hovorany při provádění komplexních pozemkových oprav takto: Obec Svatobořice-Mistřín přenechá obci Hovorany část pozemku p. č. 1096/1 o výměře cca 677 m² (cesta podél bývalé odchovny mladého dobytka a naopak Obec Hovorany pře-

nechá Obci Svatobořice-Mistřín pozemky pod prav. č. 14431 o výměře 555 m² a pracov. č. 14313 o výměře 113 m² (cesta vedle chaty Diana na trojrozhrazení).

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- informace o stavu prací na tvorbě nových webových stránek obce,
- aktuální stav prací na projektu zahrady pro seniory i děti za DPS.

Zastupitelstvo obce ukládá místostarostce připravit podklady k projednání prodeje pozemků p. č. 1573/1 a 1975/3 a ke směně pozemků nalezene v duplicitním vlastnictví.

Terezie Čiřáková, Ing., *místostarostka*

■ BUDOVÁNÍ, ROZVOJ A HISTORIE OBCE ■

Strážovský kopec

Letní pohled na Strážovský kopec

Je nám velmi blízký, vidíme jej každý den. Tyčí se nad jihomoravskou krajinou jako dávnověký výstražný a ochranný bod. Když jedeme po silnici od Moravského Krumlova směrem na východ a přijedeme k obci Loděnice, tak v dálce 60 km vidíme Strážovský kopec – jinak též zvaný Babí lom. Tato

samá vzdálenost je od Javořiny, která dělá moravskoslovenské (dříve uherské) hranice.

Když se jede ze Skalice, tak je také vidět náš kopec ve vzdálenosti 45 km. Podobně je tomu na směr od Kroměříže na Kyjov. Za Zdounkami je také vidět vrchol tohoto kopce a to ze vzdále-

nosti 40 km. Od Lanžhota, který také leží při uherských hranicích, je jeho vrchol vidět z 50 km. A místní lanžhotský kronikář píše: „Naše území obsazovali občané ze Strážovic, aby včas varovali hraniční hlídku na kopci, že se k nám na jižní Moravu blíží nepřátelská vojska. A odtud – z tohoto výstražného místa – dostávali varovná světelná a kouřová znamení také lidé v těchto uvedených vzpomenuých a vzdálených místech.“

Jméno obce Strážovice vzniklo přirozeně od ná-
zvu činnost – od stráže, kterou jeho obyvatelé
na kopci zastávali.

Také i my, co pod tímto Strážovským kopcem
žijeme, jsme chráněni různých bouří a povětr-
nostních živlů.

V dobách nebezpečí a vojenských přepadů byl
Strážovský kopec velmi významný.

Jakub Šťastný

Začíná nový školní rok

**Vážení rodiče a občané obce, opět nastal čas, kdy děti začínají
chodit do instituce, která se jmenuje škola.**

Je to místo, kde se naučí mnoho nového, ale je
to také místo, kde budou trávit velkou část všed-
ních dní. Je proto důležité, aby se zde cítili dobře.
K dobré pohodě přispívají nejen pedagogové, ale
také provozní zaměstnanci, kteří se starají o čis-
totu a pořádek ve školních budovách, ale také
kuchařky a zaměstnanci školní jídelny, kteří vaří
pro naše nejmenší pestrou stravu. Právě provozní
zaměstnanci jsou v dnešní době velmi podhodno-
cenou skupinou pracovníků ve školství, a proto
jim patří ze strany vedení školy velké poděkování
za jejich kvalitní práci, kterou vykonávají s pečli-
vostí a trpělivostí jim vlastní. V tomto školním
roce čeká pro mnohé z nás právě ve školním stra-
vování důležitá změna. Pod školní jídelnu přešla
příprava školních svačinek pro žáky školy a za-
vedli jsme také možnost objednávání obědů přes
internet. Pro tuto možnost jsme vybrali nového
poskytovatele softwaru. Jistě se zavádění této
novinky neobešlo bez počátečních problémů,
které se však snažíme ve spolupráci s dodavate-
lem softwaru operativně řešit a odstraňovat.

K dalším změnám došlo v mateřských školách
u našich nejmenších, kde se změnilo obsazení
pedagogického sboru. Do pozice vedoucích učite-
lek byly jmenovány paní učitelka Dana Měchu-
rová ve Svatobořicích a paní učitelka Milena Ma-
cháčková v Mistríně. Do Svatobořic přišly nové dvě
paní učitelky: Lubomíra Ryšková a Romana Bure-
šová a do Mistrína byla přijata paní učitelka Hana
Bízová. Věřím, že tyto změny povedou na obou pra-
covištích ke spokojenosti rodičů a větší vzájemné
spolupráci obou mateřských škol.

Na základní škole i nadále pokračujeme v reali-
zaci projektu OPVK a postupně rozjíždíme činnost
kroužků tak, abychom vyplnili i volné chvíle našich

žáků. Právě zájmová činnost má velký význam pro
rozvoj dětí a vyplnění volného času smysluplnou
činností vede ke snižování sociálně-patologických
jevů. Děti mají možnost poznat nové kamarády
a přátele při jiných činnostech, než je učení se.
Naučí se mnohdy vzájemné spolupráci a tole-
rancí. Dovolte mi tedy, abych všem pracovníkům,
kteří vedou zájmové kroužky v obci, folklórní
kroužky, sportovní oddíly a další zájmové útvary,
poděkoval a složil hlubokou poklonu za to, že se
věnují dětem i ve chvílích svého osobního volna.

V tomto školním roce oslavíme také 10 let od ote-
vření nové přístavby základní školy. K této oslavě
chystá škola několik akcí v průběhu školního roku.
Prvním důležitým prvkem bude prosincový den
otevřených dveří, který bude spojen s prohlídkou
školních prostor s ukázkou inovativních metod vý-
uky, vánočním jarmarkem a vánočními dílnami
a vším, co se točí kolem nádherného svátku, kte-
rými Vánoce bezesporu jsou. Naše škola je také
zapojena do spolupráce s nadací „Na kole dětem“,
jejímž představitelem a také dlouholetým patro-
nem naší školy je pan Josef Zimovčák. Právě této
nadaci bude předán výtěžek z akcí, které naše
škola v průběhu školního roku uspořádá.

Následujících deset měsíců, které začaly dnem
1. září 2011, nechť je pro nás všechny vyplněno
klidem na práci, spokojeností se svými výkony
a také trpělivostí, pokud zrovna nepůjde vše po-
dle našich představ. Přejme si, abychom si všichni
29. června 2012, kdy končí období školního vyučo-
vání v tomto školním roce, mohli říci, že to byl rok
úspěšný a naplněný kvalitní prací a příjemnými
zážitky z prostředí školy i mimoškolních činností.

Za vedení a všechny pracovníky školy

Zbyněk Mašek, Mgr., ředitel školy

Koncertují Svatobořáci

Slovácký rok 2011 je již minulostí...

**S pěknými vzpomínkami se vracíme k Slovákckému roku,
který se uskutečnil 11.–14. srpna 2011 v Kyjově.**

Letošní byl o to významnější, že jsme společně oslavili 90 let od jeho založení. Je nejstarším festivalem tohoto druhu v České republice a můžeme být právem hrdi, že jsme jeho součástí. Na přípravě se podílely jak naše soubory a sbory, tak i autoři některých pořadů.

Naše uznání si zaslouží: Petr Varmuža, Rostislav Marada, Josef Varmuža a Jiří Martykán, kteří režírovali nebo spolupracovali při tvorbě šesti pořadů.

Dále bychom touto cestou chtěli poděkovat všem místním souborům a sborům, které vzorně reprezentovaly naši obec ve třinácti pořadech. Byly to: Dechová hudba Mistříňanka, Dechová hudba Svatobořáci, Varmužova cimbálová muzika, Mladá cimbálová muzika, Slovácký krúžek, Slo-

vácký soubor Lúčka, Krušpánek, Mužský pěvecký sbor, Podkověnka, divadelní uskupení Střízlivák a chrámový sbor – Amatores musicae antiquae.

Poděkování patří také všem účastníkům krojového průvodu, který byl opravdovou ozdobou tohoto folklorního svátku. Před kyjovskou radnicí se sešlo v sobotním odpoledni 193 krojovaných z naší obce. Nejmladší účastníci byla čtyřměsíční Adriana Šťastná, kterou maminka vezla v historickém kočárku. Naopak, nejstarším účastníkem byl pan Antonín Urubek, který v červenci oslavil 92. narozeniny a jel na bryčce s dalšími osobnostmi naší obce.

Věřím, že většina z nás si na tuto slavnost odnesla pěkné vzpomínky a budeme se společně těšit na Slovácký rok 2015.

Rostislav Marada

Trh tradičních produktů v Miloticích

**V neděli 18. září se uskutečnil 9. trh tradičních produktů a řemesel
v pěkném prostředí milotického zámku.**

V řemeslech naši obec prezentovali: keramik Pavel Bruckner, drátkování Vlasta Mrázová, lidové pečivo Marie Bábíková.

Každá obec také delegovala své zástupce do odpoledního kulturního programu. Během devíti let se na tomto jevišti za obec vystřídal všechny soubory a sbory. Letos dostala prostor nová uskupení a v kulturním programu se představil Swingový taneční klub a dechová hudba Svatobořáci. Nově byla také zařazena prezentace našich včelařů. Tohoto úkolu se ujal pan Karel Knápek, který s sebou přivezl jak filmovou projekci, tak mnoho materiálu na ukázkou a svým odborným výkladem zaujal širokou veřejnost. Všem reprezentantům i ostatním, kteří se podíleli na přípravě této akce, vedení obce a kulturního domu děkují.

Před vystoupením...

Mikroregion Nový Dvůr má za sebou již IX. trh místních produktů a řemesel

Třetí zářijovou neděli uspořádaly obce Mikroregionu Nový Dvůr v pořadí již devátý ročník Trhu místních produktů a řemesel, a to na tradiční adrese – na nádvoří zámku Milotice.

Pokud jste tam toho dne byli, mohli jste vidět nejen ukázkou tradičních lidových řemesel v podobě prodejních řemeslných výrobků, ale také bohatý doprovodný program, který skýtal zábavu zejména pro ty nejmenší návštěvníky. Bylo pro ně připraveno loutkové divadlo, dětský workshop, v němž si děti mohly vyrobit vlastní šperky, vymodelovat si z marcipánu figurky, které záhy s neskrývanou radostí zkonzumovaly, nechat si pomalovat obličej do podoby nejrozličnějších zvířátek či fan-

Zdravice místostarostky T. Čičákové

taskních postav, vyřadit se u hasičských soutěží, zkusit si práci s keramickou hlinou či zručnost při aranžování drobných suchých vazeb... pamatovali jsme však i na ty dříve narozené; pro ně byl připraven košť vín, do něhož vzorky věnovali místní vinaři z mikroregionu, nově mohli také využít lazebnu, v níž jim bylo zkušenými pohyby dvou masérek ulehčeno od bolesti a napjetí svalů. Zapomenout nesmíme ani na bohatý kulturní program, v němž se představily všechny obce Mikroregionu Nový Dvůr zastoupené svými kulturními složkami. Největší zájem však byl, dle dlouhé fronty, o místní gastronomii – teplé škvarky, chleba se sádlem a kvaškem, povidla na lízačku, perníčky, laty, béleše... Letošní ročník byl navíc ještě obohacen o fotografic-

kou výstavu exponovanou v zámecké konírně, jejímž autorem je starosta obce Vlkoš Ing. Jiří Flora.

Závěrem bych ráda poděkovala všem, kdo svou ať už aktivní účastí či ochotným přístupem, přispěli k zdárnému průběhu Trhu místních produktů a řemesel, a to i přes ztížené podmínky, způsobené silným větrem, který nám polámal a odnesl většinu stánků na hospodářském nádvorí. Opět jsme se tak přesvědčili, že větru dešti ještě stále neporučíme. Věřím však, že ten příští, jubilejní desátý ročník, přinese nejen slunečné počasí, ale i nové a nezapomenutelné zážitky.

Rostislav Marada, *vedoucí kulturního domu*

Veronika Gasnářková Svobodová, Mgr. Bc.,
manažerka mikroregionu

Co vypovídají jména našich předků...

Prostřednictvím další zprávy od Oldřicha Krejčího, která popisuje v rámci vojenských záležitostí Soupis branců na milotickém panství v různých letech mezi roky 1789 až 1808, si můžeme přiblížit jména našich předků. Soupisy uvádějí následující zajímavá data o obyvatelích našich obcí.

Na soupise z roku 1789 jsou uvedena následující jména a příjmení: Martin Svital, Jakob Kliment, Franz Domašník, Josef Kremenšník a Ján Mančík. V následujícím roce pak soupis jmenuje brance: Bárta Boltnar a opět Martin Svital, Franz Rybařík, Martin Svoboda, Franz Dovrtil, Paul Šťastný, Josef Dobesch, Johan Kasan, Šebestián Boltnar, Paul Šindler a Martin, Josef a Mathes Beránkoví, přičemž je zajímavé, že každý pocházel z jiného domu.

Roku 1793 listina jako brance uvádí Johana Koplíka a Josefa Vadase. O tři roky později, na jaře 1796 byli odvedeni Dominíček, Jakub Mančík, Josef Kundrata a Johan Koplík. O další tři roky později, koncem léta 1799, jsou na soupise uváděni Thomas Robek, Martin Snopek, Johan Jurutka, Venzel Horálek, Josef Košacký, Johan Vadas a Martin Drbal.

V červenci 1805, ještě před vpádem francouzských vojsk do rakouské monarchie, byli k vojsku přijati: Franz Pokorný, Georg Souček, Joseph Letoch, Anton Chytil, Georg Hložek, Johan Nohel, Mathes Vašulka, Paul Kučera a Georg Vašulka.

Na jaře roku 1806, tedy již po vítězství francouzských vojsk v Bitvě tří císařů u Slavkova 2. prosince 1805, byli odvedeni vesměs 16 až 19letí

chlapci a byla jich neobvykle velká skupina: Johan Klimeš, Johan Králík, Franz Marada, Franz Inger, Josef Gerzty, Josef Marada, Franz Froletz, Thomas Klimeš, Stephan Řihák, Mathias Kliment, Martin Navrátil, Franz Pokorný, Martin Pekárek, Ignatz Stríž, Martin Pekárek, Johan Slezák, Ciril Kyněra, Johan Košacký, Josef Bimka, Karel Schatner, Josef Dovrtil a Jakub Sůček.

Obdobně tomu bylo i v následujících letech 1807 až 1808, kdy k útvarům měli povinnost nastoupit následující chlapci i muži ze Svatobořic a Mistřína: Johan Navrátil, Johan Stiasný, Josef Benaš, Vezle Urubek, Franz Lévek, Anton Šimek, Mathias Domanský, Anton Špaček, Rafael Košacký, Franz Blata, Franz Vrábel, Pavel Marada, Johan Létal, Pavel a Josef Stiasní, Josef Klimeš, Pavel Mužák, Ignatz Železník, Johan Vašulka, Laurenz Sedláček, Andres Dovrtil a Jakob Ungrea.

V seznamu je jmenováno celkem 78 chlapců a mužů. Z toho je 61 nejruznějších příjmení. Z nich je následující polovina dodnes v obci užívána: Bimka, Beránek, Blata, Boltnar, Dobesch, Hložek, Chytil, Inger, Kasan, Klimeš, Košacký, Králík, Kundrata, Kyněra, Lévek, Mančík, Marada, Navrátil, Pekárek, Rybařík, Řihák, Sedláček, Slezák, Stríž, Svoboda, Špaček, Šťastný, Urubek, Vadas, Vašulka a Železník. Z uvedeného je zřejmé, že tyto rodiny mají v naší obci hluboké, více než dvoustleté, kořeny, neboť od staršího soupisu letos uplynulo přes 222 let.

Z materiálů Oldřicha Krejčího připravil

František Synek, PhDr.

Byly časy byly, ale sa minuly...

Z místní kroniky a vůbec od starších lidí víme, že se dříve slavily hody v Mistříně koncem června.

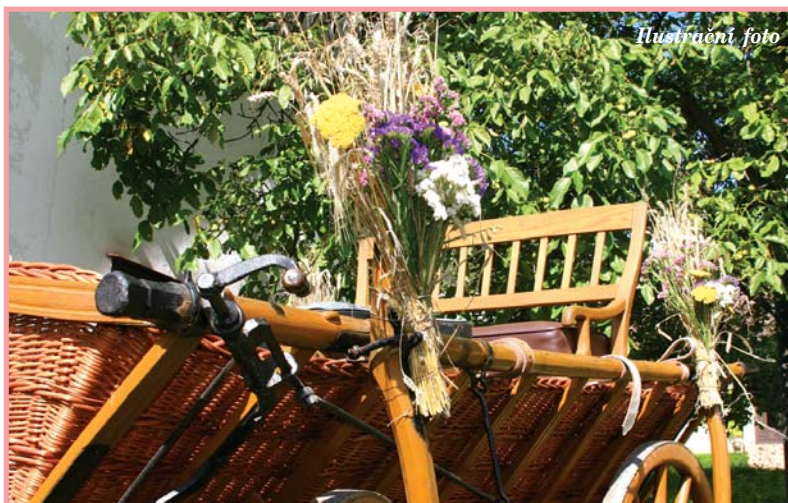
Chodívalo na ně hodně přespolních chlapců. Hlavně z Dubňan. Obyčejně z toho byly veliké tahanice a rvačky. Až se jednou představení obcí sešli a ujednali se na tom, že budou slavit hody rázem, aby se těmito bitkám mezi šohaji a chasou tímto řešením předešlo. Ostatně, to nám dokazuje báseň svatoborského rodáka Jožky Kráčmera: Dubňanské hody.

*Ty dubňanské hody, vesele se světi,
zpěvu, tance – darmo pověděti!
Vína jako vody, děvčat jako kvítí –
chlapci výskajú si, až jim v očích svítí!
Najvíc výská jeden, z Mistřína to Janek,
na hlavě má širých samý marijánek!
Točí sa on, točí, se svú milú Věru,
nepúšćá ju z ruk, ej, nechť sa o ňu derú.
Nejhezčí je dívka, svižná jako srnka,
červené má líčka, či jako trnka.
Závidí ji družky, chlapci zle ji lajú,
že jim dává „košem“, pěstě zatínajú!
„Janičku, má dušo, já sa bojím o tě,
zlé tu vidím oči, chlapci stojí v rotě...“
„Neboj sa má milá, povím zbojné chase:
Stárci stojí při mně, oni ztichnú zase!“
„Zaplatil jsem truňkem, že za Tebú chodím,
Konička, že u vás na rybníčku brodím...“
„Pojď radš, milý, domů, já sa tady dusím,*

*cos mně svírá srdce... Ach, co pro ta zkusím.“
Zapadá už měsíc za dědinú v poli,
kdo sa rozlúčit má, toho srdco bolí.
Bolí, bolá Janka aj Verunku hezkú,
docházajú spolem k lesu polní stezkú...
„Ostaj milá sbohem, podaj mně svú ruku,
zítra čekám na ťa, u našeho buku.“
Rozešli sa těžko – bodaj ne vposledy –
nad dúbravú zašél právě měsíc bledý!
Druhého dňa v súmrak, míří dívča k buku,
nevidí však Janka ... Srdce stane v tluku!
Najde ho pak, najde, ležat na rozcestí,
zrúbaného k smrti, s rozmarýnem v hrsti...
„Běda, lidé, kde jste? Běžte zvonit hrany,
umřelo mé štěstí od zbojnické rany!
Vy druží však spěšte k městu Hodonínu,
k sochaříčku ctnému, mrtvé věčnicímu.
Aby зробil kameň, pěkně otesaný,
vyryl doňho slova, věnec květovaný.
Že, dva mrtví leží tady na rozcestí,
když tu jejich lásce nedal osud kvěsti...“*

Z podobného případu mohla vzniknout píseň „Když zme šli na hody, bylo nás jedenáct, když zme šli z hodů dom, chyboval jeden z nás...“ Chlapci tuto píseň rádi zpívají, a také si při ní rádi zacifrují.

Jakub Šťastný

Ilustrující foto

Stárci a stárky letošního roku

Slovácké hody s věncem

**Stárci, chasa a Obec Svatobořice-Mistřín Vás srdečně zvou
na Slovácké hody s věncem 2011**

Pátek 18. listopadu 2011

19.30 hodin ■ S radostí čepujeme 90 let
a s Radostí oslavujeme
(restaurace U Štastných)

Sobota 19. listopadu 2011

20.00 hodin ■ Hodová taneční zábava
s dechovou hudbou Mistříňanka
(obecní kulturní dům)
20.00 hodin ■ Předhodová taneční zábava
se skupinou V. S. P. Band (Sokolovna)

Neděle 20. listopadu 2011

9.30 hodin ■ Slavnostní hodová mše svatá
(kostel Navštívení P. Marie)
13.30 hodin ■ Řazení hodového průvodu
(před hasičskou zbrojnicí
Svatobořice)
14.00 hodin ■ Hodový průvod pro stárky
a hodový věnec
(Hlavní, V Novinách, Dolina,
Hlavní, Svatováclavská, Hlavní)

15.30 hodin ■ Hodové zastavení u fary
(farní úřad)

16.00 hodin ■ Povolování hodů a čtení artikul
(před radnicí)

17.00 hodin ■ „Po holénce“ a vítání přespolní
chasy (obecní kulturní dům)

20.00 hodin ■ Hodová taneční zábava
s dechovou hudbou Vracovjáci
a cimbálovou muzikou
(obecní kulturní dům)

Pondělí 21. listopadu 2011

20.00 hodin ■ Hodová taneční zábava
s dechovou hudbou Liduška
z Dolních Bojanovic
(obecní kulturní dům)

24.00 hodin ■ Maškara (obecní kulturní dům)

Předprodej vstupenek

s místenkou na hodové zábavy pořádané
v obecním kulturním domě začne 7. listopadu 2011
od 8 hodin v kanceláři ObKD.

redakce

Devadesát let čepování na Vyhnálově (1921–2011)

Motto: Naštěstí nejenom lidé, ale i věci mají své narozeniny!

Tak jako my lidé, mají i stavení a místa, kde stojí, svoji zajímavou historii. Ta v případě dnešního Penzionu U Šťastných sahá pravděpodobně až k roku 1656, kdy byla ves Mistřín obnovena po třetí a vystavěna na stávajícím místě. Dle Lánských katastrů z roku 1670 tvořila původní jádro obce ulicovka (dnešní Vyhnálov) uzavřena (z pohledu ke kostelu) na severní straně řadou domů, na levé straně dnešní Hlavní ulicí. Již tehdy na místě dnešní hospody U Šťastných stálo pravděpodobně stavení. Situační mapa Mistřína dle Tereziánského katastru z roku 1749 tuto skutečnost potvrzuje. V roce 1771 byly domy v Mistříně očíslovány a to dokládá situační mapka z Urbaniálních fasí (rok 1775), na které je dům a parcela vedena pod číslem 39. Jako majitel je uváděn Hudec František a možná již tehdy zde byla formanská hospoda. Kdož ví! Znamená to však, že původní zástavba této části obce je starší 340 let.

na světě zařízené! Tak je to lidské! Ale domy, staré fotografie a obrazy, používané věci si pamatují mnohokrát víc.

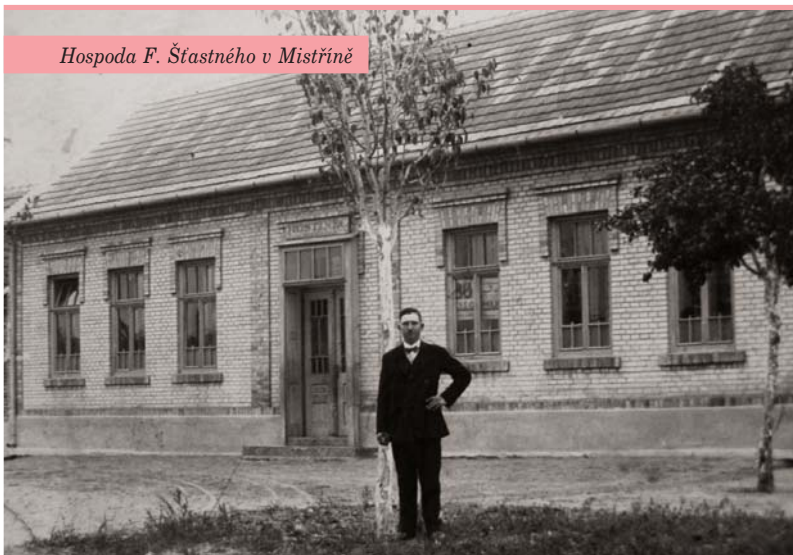
V úvodu vzpomínaný dům v Mistříně na Vyhnálově, dnes s číslem popisným 673, se ve své novodobé historii jakoby dožívá 90. hodů. Dle ústní rodinné tradice koupil František Šťastný v roce 1921 starou formanskou hospodu v Mistříně na Vyhnálově. Byla však ve špatném stavu, a tak ji zbořil. Na jejím místě záhy zahájil stavbu hospody nové. Obavy a strach místních o to, kde budou toho roku slavit hody, zaháněl slibem slavnostně proneseným před představiteli místní chasy i hospodářů! Hody roku 1921 budou už v budově nové! Pan Šťastný svůj slib dodržel a hody tehdy opravdu v novém byly...

Tehdy, dlouho předtím platilo a dodnes platí, že pohostinství není jenom pít piva nebo kořalky. Hospoda je místo veřejné a společenské. Sjedná-

valy, uzavíraly a sklenkou se tu stvrzovaly obchody nebo důležitá ujednání. Konaly se tu taneční zábavy, zakládaly spolky. Především sportovní nebo zájmové a jejich členové se zde scházeli k pravidelným jednáním.

Například se sportovní historii naší obce Mistřín je s pohostinstvím na Vyhnálově spojena událost, která se odehrála v roce 1930. V hospodě F. Šťastného byl založen místní boxerský klub. Tento SK Mistřín a jeho členové proslavili později svoji obec boxerskými úspěchy po celé republice a výjimečně i v zahraničí. Ze zakládajících členů dnes žije jen pan Antonín Urubek, zvaný strýc Prášek, který na tu dobu vzpomíná:

„Boxeři zahájili činnost v Mistříně v roce 1930. Soutěžní utkání byla pořádána U Šťastných bud

Hospoda F. Šťastného v Mistříně

Ale vraťme se do nedávné minulosti a současnosti. V měsíci listopadu proběhnou v naší obci tradiční hody. Mnozí z nás zažijí takové hody poprvé. Jiní je zažili možná již 50x, najdou se i takoví, kteří hodovali za svůj život i 70x! Tak je to

Hodová chasa před hospodou

přímo v hospodě nebo na dvoře. Tréninky se odbyvaly v uzavřené stolařské dílně v dnešním domě Šedíků na kraji Mistřína od Šardic. První soutěžní utkání bylo s BC Břeclav a skončilo nerozhodně 8:8. Utkání byla těžká a borci zarputili ve snaze zvítězit. Pamatuji si utkání našeho borce Valkoviče s vítkovickým Kotalou. V jednom momentě oba borci současně padli k zemi únavou. Na přiložené starší fotografii jsou mistřiňští borci a činovníci boxerského, jak se tehdy říkalo rohovnického (od slova rohovati tedy zápasiti pěstmi; pozn. red.), oddílu při oslavě 5. výročí založení klubu, tedy roku 1935. Mne tam nenajdete, byl jsem pracovně mimo obec, ale na činnosti klubu jsem se dlouho podílel.“

Podle pamětníků měla Štastnova hospoda na Vyhnálově vchod nejprve při štítové stěně od Bábíčkového, kde dnes bydlí Tiefenbacherovi. Přímo nad chodbou byla galérka pro muzikanty, protože v šenku se často konaly také taneční zábavy. Teprve později se vstup přesunul do středu stavení, jak si pamatují ještě mnozí z nás. Původní hostinec měl po celé vnitřní šířce malé přísádky, oddělené od nálevny podpěrnými sloupy. Šenk byl zhruba ve stejných místech, jako je dnes.

Strýček Urubek časy před 60 a více lety zvesela připomínal svými dalšími vzpomínkami: „Vyhnálov tehdy nebyl takovou klidnou a pěknou částí obce jako je dnes. Dosti frekventovaná silnice na Dubňany tudy vedla od roku 1906. Zastávka autobusu ve směru na Dubňany byla před hospodou až do roku 1964. V těch místech, přímo před hospodou, ale na druhé straně silnice byla

až do konce druhé války kamenná studna na vodu, hluboká asi 7 metrů. Nad ní byla dřevěná stříška a vodu z ní hospodáři nabírali pomocí okovu. Později, když byla v každém domě zřízena vlastní studna, byla tato společná rozebrána a zavezena. Před starými staveními bylo celkem 13 sklepů s vysokými průčelími nad vstupní šíjí. Sklepy byly vystavěny z kamenů a cihel. V zatáčce u kříže, v místech až po dnešní studnu u zdravotního střediska, stálo 5 stavení i s dvorky. Před domy Kundratů, Adamců a Urubků byla tzv. luža, úzký nehluboký rybníček. Koně se v něm plavit nedali, ale po většinu roku byl plný hejn husí a kačen. Pamatuji si, že stařenka Svobodová tady každý večer sbírala poztrácená peříčka. Luža byla zavezena hlinou, která byla odtěžena při úpravě silnice pod kostelem. To bylo v roce 1947.“

Podobně jen z ústního podání máme informace, že během II. světové války byla hospoda otevřena. Dnešní majitel, Jan Štastný, na tu dobu vzpomíná: „Stařeček se tehdy živil nejen jako hospodský, ale také jako koňský handlíř. Ale v roce 1945 mu koně nebyli nic platní. Do hostince na konci války přišlo 10 německých vojáků se zvláštním přáním. Na cestu do Kyjova nechtěli koně, ale jízdní kola! Pod hrozbou zastřelení musel stařeček sehnat do hodiny 10 těchto, na tu dobu dosti vzácných, dopravních prostředků. Naštěstí za pomoci sousedů a známých se mu to podařilo. Němci nasedli a odjeli směrem na Kyjov. I to byl určitě i v této těžké době důvod k malé oslavě...“

O necelých 15 let později, v roce 1959, byl hostinec vyvlastněn a přešel do správy nově založené

Jednoty Hodonín. Ta po-
hostinství v domě číslo
673, které prošlo dalšími
stavebními úpravami ně-
kdy kolem roku 1966, pro-
vozovala až do roku 1990.
Již tehdy byla součástí
hospody nejen moderní
kuchyně, v které se vařily
a vydávaly obědy, ale také
malý sál a nevelké pří-
sálí. Jinak však Jednota
Hodonín o údržbu příliš
nedbala.

V roce 1991 byla hos-
poda v rámci restituce vrá-
cena rodině Štastných.
Původní majitel, stařeček
František Štastný, měl 6 dětí a jeho vnukové Jan
a Radek ji od ostatních odkoupili do svého vlast-
nictví a společně ji provozují dodnes.

Již za jejich vedení prošla hlavní budova v roce
1995 velkou rekonstrukcí a ve dvorním traktu byl
postaven penzion. Radek Štastný k tomu uvádí:
„Stařeček František měl své koně. My nyní máme
nejen pohostinství, ale také penzion a vinárnu
s vlastním vinařstvím produkujícím kvalitní vína,
za která jsme získali nejedno ocenění a uznání.
I proto jsme v roce 2008 rozšířili naše sklepní
hospodářství postavením klimatizované haly a no-
vého sklepa na víno.“

Často se zdá, že kam se dnes podíváte, pořád
někdo něco slaví. Jednou narozeniny, jindy křtiny
nebo jiné výročí. Ale nejenom lidé mají své oslavy.
Nyní již víme, že i věci kolem nás mají své vý-
znamné chvíle. Na výročí devadesáti let čepování
v hospodě U Štastných v Mistríně chtějí jejich ma-
jitelé společně s přáteli zavzpomínat o hodovém
pátku dne 18. listopadu 2011. I touto cestou sr-
dečně zvou všechny přátele a známé.

K zajímavostem rodiny Štastných patří dnes
také skutečnost, že společné soužití prožívá 5 ge-
nerací. Věkový rozdíl mezi nejstarší praprabá-
bičkou a nejmladší dce-
rou pravnučky je bez-
mála úctyhodných právě
90 let. Na společné foto-
grafii jsou zprava pra-
prababička Ludmila Ky-
selková z Hovorán (nar.
1. 1. 1921), prababička
Ludmila Štastná (nar.
17. 8. 1940), babička
Ludmila Bachorecová
(nar. 4. 2. 1966), mamin-
ka Kateřina Bednaří-
ková (nar. 28. 1. 1985)
a dcerka Nelinka Bedna-
říková (nar. 19. 8. 2010).
Určitě všichni k takové
ojedinělé rodinné se-
šlosti blahopřejeme.

*Z podkladů Jana a Radka
Štastných připravil*

František Synek, PhDr.

Pět generací rodiny Štastných

Mateřské centrum Krteček

V uplynulém školním roce jsme pořádali a spolupodíleli se na mnoha velkých akcích, takže na psaní do místního zpravodaje nezbyl čas ani síla, proto malá rekapitulace toho, co jsme vykonali.

Celý školní rok se nesl v duchu „Krtček krtkovi“. Prvním velkým finančním příspěvkem byl výtěžek z Putovní výstavy MC v lednu. V únoru přibyl zisk z tomboly našeho karnevalu, v dubnu pak výtěžek z prodeje na velikonoční výstavě.

MC Krteček na výletě

Díky všem, kteří jste přispěli, jsme v červnu mohli předat p. Martínkové z Nadačního dětského onkologického fondu Krtekšek v hodnotě 26.400 Kč, tyto peníze pomohou programu zaměřeného na prevenci rakovinového onemocnění varlat.

Nejenom tato velká kampaň byla naší prací v loňském školním roce, také jsme již tradičně v květnu pořádali táborák ke Dni rodin v rámci celostátní kampaně Křídla a kořeny naší rodiny, v červnu pak ke Dni dětí výlet na kolech do Milotic, kde proběhla prohlídka v dobových kostýmech. A v červnu jsme také podpořili celostátní kampaň ke Dni otců „Táta dneska frčí“ u nás pod názvem „Táto, pojď si hrát“. Na rozloučenou se školním rokem za námi přijelo divadélko z Blatničky s pohádkou Tři prasátka a vlk.

Ale prázdniny nám nenastaly, potěšil nás velký zájem maminek o prázdninový provoz, a tak každé pondělí dopoledne se v našem MC sešly dětičky a maminky a nebylo jich zrovna málo, což nás moc těší, protože naše práce není zbytečná.

S příchodem nového školního roku náš pracovní tým opustilo 5 maminek z důvodu nástupu do za-

městnání, těmto maminkám ještě jednou moc děkujeme za jejich práci, pomoc, ochotu, nápady, čas a přejeme, ať se jim daří.

Z důvodu malého počtu maminek v pracovním týmu a malého zájmu veřejnosti jsme byly nuceny odpolední hernu zrušit. Věříme ale, že náš tým doplní nové maminky a my budeme moci opět odpoledne hernu otevřít, zvláště pak, když se náš sen hřiště za DPS začíná stávat skutečností. Díky velmi šikovným maminkám, které píší úspěšné projekty, se nám daří dosáhnout na různé dotace, ze kterých dokupujeme věci do MC a na hřiště.

Těšíme se také na Vás, milé maminky, babičky, tetičky, dívky, paní... každý třetí čtvrtek v měsíci, kdy pro vás připravujeme zajímavé tvoření, besedy, vše v klidu bez přítomnosti dětí... přijďte mezi nás.

Díky získání dotace z JMK jsme si mohly do MC pořídit laserovou barevnou multifunkční tiskárnu, která tiskne A3, dělá brožurky, kopíruje. Rády bychom nabídly možnost využití tiskárny i pro ostatní spolky a sdružení v obci. Podrobnější informace na e-mailové adrese: novotna.l@email.cz.

Snad to řeknu za všechny maminky z týmu: „Přály bychom si v novém školním roce, aby náš tým byl větší, nadšený z práce pro ostatní, aby vznikala nová tvoření, besedy, kampaně a hlavně, aby nám a Vám všem bylo v MC dobře.“

Závěrem ještě prosba. Prosíme všechny maminky, které MC Krteček navštěvují nebo se teprve odhodlávají mezi nás přijít, aby nám pomohly s utvářením MC, a to velmi jednoduchým způsobem. Na našich webových stránkách www.mckrtecek.eu najdete odkaz, dotazník, který stačí vyplnit a odeslat, není to nic obtížného ani časově náročného a Krteček ve Svatobořicích-Mistříně tak získá podobu, která bude vyhovovat co největšímu počtu maminek. Dotazník je možno vyplnit i v tištěné verzi přímo v MC Krteček. Děkujeme za spolupráci.

Za Mateřské centrum Krteček **Monika Hajná**

Dobré ráno – hola – hola, školka volá...

Touto veselou básničkou na dveřích jsme vítali 1. září děti do Mateřské školy v Místříně.

Máme zde zapsaných 50 dětí, které jsou rozděleny do dvou tříd.

Ve žluté třídě s dětmi pracují paní učitelky Blanka Warciaková a Hana Bízová a v červené třídě paní učitelky Veronika Bartoňová a Milena Macháčková.

Nástup do mateřské školy je pro většinu dětí velkou změnou a psychickou zátěží, ale ve srovnání s jinými začátky školního roku tolik slziček nebylo.

Maminky se dětem věnují, navštěvují Mateřské centrum „Krtěček“, kde si děti postupně zvykají na společnost svých vrstevníků a díky tomu pak v mateřské škole jim kolektiv a odloučení od maminky nečiní tak velké potíže. Ale jsme teprve

na začátku a hodně práce máme před sebou. Když se budeme hezky snažit, všechno se nám bude dařit!

Milena Macháčková, za kolektiv MŠ Místřín

Hurá do školičky!

Prožili jsme zcela jistě krásné prázdniny, ale v duchu jsme se již těšili do školičky na své kamarády.

Naše MŠ je starší budova, ale uvnitř to svítí zářivými barvami, pohodou a láskou. Děti zde mají krásné a klidné prostory pro svoji hru i odpočinek. První dny bývají samozřejmě pro nové děti

a maminky plativější a trochu stresující, ale po pár dnech se všechno uklidní. V naší MŠ pracují ve dvou třídách čtyři profesionální paní učitelky s dlouhou dobou praxe a velkou zkušeností.

I. třída – 25 dětí

p. uč. Dana Měchurová

p. uč. Lubomíra Ryšková

II. třída – 28 dětí

p. uč. Milada Hrabínová

p. uč. Romana Burešová

O stravu a čisté prostředí se nám bude starat paní Milena Hubáčková.

Naší velkou společnou akcí bude táboráček na zahradě MŠ s výstavou zářících dýňových strašáků, které si vyrobí děti společně s rodiči.

Všichni se budeme snažit, aby se nám v naší mateřince žilo klidně, spokojeně, aby nám úsměv na tváři vydržel po celý rok a něco nového a zajímavého si přinesli do dalšího života.

Dana Měchurová, MŠ Svatobořice

Děti ve své třídě

Organizace Základní školy ve školním roce 2011/2012

Ředitel ZŠ: Mgr. Zbyněk Mašek, statutární orgán
Zástupkyně ředitele: Mgr. Jarmila Maradová

<i>Třída</i>	<i>Celkem</i>	<i>Chlapci</i>	<i>Đívky</i>	<i>Třídni učitel</i>
I.A	16	8	8	Mgr. Lenka Horáčková
I.B	16	8	8	Mgr. Pavlína Štelcíková
II.A	20	11	9	Mgr. Helena Ostrezi
III.A	18	10	8	Mgr. Adriana Koplíková
III.B	19	14	5	Mgr. Irena Hlaváčková
IV.A	17	8	9	Mgr. Jana Křížová
IV.B	19	10	9	Mgr. Jarmila Strýčková
V.A	25	16	9	Mgr. Martina Hálová
I. stupeň	150	85	65	
VI.A	17	11	6	Mgr. Libor Altmann
VI.B	17	11	6	Mgr. Roman Klimek
VII.A	18	5	13	Mgr. Oldřiška Bimková
VII.B	15	8	7	Mgr. Sabina Helísková
VIII.A	17	12	5	Mgr. Ivana Handschkeová
VIII.B	17	7	10	Mgr. Roman Mikliš
XI.A	33	16	17	Mgr. Jana Brhelová
II. stupeň	134	70	64	
ZŠ celkem	284	155	129	

Bez třidnictví:

Mgr. Monika Formánková, Mgr. Oldřiška Šnejdarová, Mgr. Miroslav Horňák
Výchovná poradkyně: Mgr. Monika Formánková
Metodik prevence: Mgr. Pavlína Štelcíková
Mateřská dovolená: Mgr. Ivana Hanáčková,
 Mgr. Markéta Červínková, Mgr. Markéta Varmužová
Hospodárka: Oldřiška Bimková
Provozní zaměstnanci:
 Jaroslav Ondrůj – technický pracovník,
 uklízečky ZŠ – Zdena Ondrůjová,
 Marie Kotasová, Jana Ingrová, Dana Svíbová
 školník – Petr Ondrůj

Součástí školy:

Školní družina – 1 oddělení – 30 dětí
Vychovatelka: Iva Polášková

Mateřská škola:

Pracoviště Hlavní 871/198 – 2 třídy – 50 dětí

Vedoucí učitelka: Milena Macháčková

Učitelky: Blanka Warciaková, Veronika Bartoňová, Hana Bízová

Provozní pracovnice a výdej stravy:
 Zdenka Řiháková

Pracoviště Vrbátky 33/88 – 2 třídy – 53 dětí

Vedoucí učitelka: Dana Měchurová

Učitelky: Milada Hrabínová, Lubomíra Ryšková,
 Romana Burešová

Provozní pracovnice a výdej stravy:
 Miluše Hubáčková

Školní jídelna

Pracoviště Hlavní 1110/200

Vedoucí: Helena Zbořilová

Zaměstnanci: Alena Neduchalová, Oto Svara, Jana Zapletalová, Ivana Šnajdrová, Jiřina Příkrylová

Školní jídelna výdejna

Pracoviště Hlavní 871/198, Vrbátky 33/88

Jarmila Maradová, Mgr.

Co se děje v naší škole...

Zřizovatel se stará o naše blaho

Díky přispění Obecního úřadu ve Svatobořicích-Mistříně proběhly v době hlavních prázdnin stavební práce ve školní jídelně.

Nainstalované stropní panely snížily hlučnost při stravování žáků. Rovněž interiér jídelny dostal výrazné změny. Návštěvník se ocitne v tropických oblastech obklopený typickou faunou.

O zkulturnění prostředí se postaral hodonínský malíř Petr Přikryl. **Jana Brhelová, Mgr.**

Jaké je být...?

Důležitou oblastí, které se žáci na druhém stupni věnují, je jejich profesní orientace. Tato problematika prolíná nenásilně celým vzdělávacím a výchovným procesem, přesto je jí věnována ve vyšších ročnících zvýšená pozornost.

Na volbu povolání je zaměřeno vyučování pracovních činností v osmém ročníku. Tito žáci také

každoročně navštěvují Informační a poradenské středisko Úřadu práce v Hodoníně.

V devátém ročníku, kdy žáci už stojí před rozhodnutím, na které střední školy si podají přihlášky, se spoustu informací o školách dozvídají na Veletrhu vzdělávání v Hodoníně, který v rámci vyučování navštěvují. Při rozhodování jim může pomoci také náš cyklus besed Jaké je být...?, na kterých se setkávají s příslušníky konkrétních profesí. V letošním školním roce přijal naše pozvání policista, pan Jaroslav Svora, MUDr. Miroslava Neduchalová a také náš bývalý žák, student Tomáš Kellner, který žákům přiblížil studium na střední a vysoké škole. Žáci devátého ročníku navštívili Slovácké muzeum v Uherském Hradišti a besedovali s jeho pracovníky.

Všem zúčastněným děkujeme za zajímavé povídání a čas, který nám věnovali.

Monika Formánková, Mgr.

Žáci o prázdninách

Ilustrační foto

Polovina srpna patřila folkloru

Dětský folklorní soubor Podkověnka se zapojil do dění nejstaršího folklorního festivalu v naší republice, Slovákého roku v Kyjově, na který se připravoval již od jara.

Nácvik byl přerušen hlavními prázdninami, ale již první týden v srpnu jsme se začali opět scházet a docvičovat oba programy, které jsme si pro návštěvníky Slovákého roku připravili.

Společné setkání všech členů proběhlo přímo v Kyjově – v sobotním průvodu městem. Podkověnka šla v čele krojované výpravy ze Svatobořic-Mistřína. Po průchodu centrem města jsme zamířili přímo do parku, kde v 16 hodin začal pořad dětských souborů „Mé milé léto, cos nám přineslo“. Naším dramaturgickým úkolem bylo buzení ptáčků na dvoře s názvem „Náš kohútěk kokrhá“.

Velmi nás potěšil zájem autorů pořadů, kteří nás oslovili, abychom v hlavním pořadu festivalu „Slovácké roky rokují“ předvedli zvykoslovné pásmo „Královničky“, které se stalo již nedílnou

Děti Podkověnky na výletě

součástí pravidelného nácviku souboru. Společně s děvčaty z Krušpánku a Lúčky jsme nechali rozkvést kyjovské hlediště na letním kině a tento starobylý letnicový tanec zatančily. Velké poděkování patří také Mladé cimbálové muzice s primášem Jirkou Varmužou za jejich doprovod a podtržení zpěvů a tanců při obou našich pořadech.

Jarmila Maradová, Mgr.

Mladá cimbálovka poprvé v zahraničí

Na jaře letošního roku jsme byli osloveni souborem Děcka z Buchlovic, zda bychom je jako muzika nedoprovodili na folklorním festivalu v Itálii.

Taková nabídka se nedá odmítnout a navíc představuje týden prázdnin bez rodičů motivuje.

Hned na úvod jsme se ale museli vyrovnat s absencí několika z nás, neboť termín zájezdu kolidoval s jejich jinými plány. Poté se ještě další dva muzikanti nepříjemně poranili, ale všechno se doléčilo a navíc se nám povedlo muziku dobře doplnit o kamarády z cimbálovky z Dubňan.

Pak už nic nebránilo secvícení programu. Zkoušky v Buchlovicích probíhaly prakticky „na domácí

půdě“, protože vedoucí souboru Lenka Rašticová, roz. Šebestová, je původem ze Svatobořic.

V pátek 8. 7. jsme vyrazili a jako správní suchozemci jsme nemohli na úvod vynechat koupání v moři v Bibione. Odtud jsme pak zamířili zpět do hor do městečka Ferriere, kde bylo hlavní centrum festivalu.

Samotný festival je odlišný od toho jak známe podobné akce u nás doma. Nejde totiž o několika-denní akci. Zde se v týdenních cyklech po dobu

Mladá muzika na zájezdě

celého léta střídá vždy 5-6 mládežnických souborů z různých států Evropy (www.vivasworld.org) a z městečka Ferriere vyjíždějí do okolních vesnic a měst ke svým vystoupením. Spolu s námi zde byly soubory z Ruska, Ukrajiny, Rumunska a domácí Italové.

To, že všichni účastníci jsou zhruba ve stejném věku, napomáhá rychlému vzájemnému seznamování a užívání si ve volném čase – koupání, diskotéky nebo „mezistátní“ fotbalová utkání jsou pravidelně na programu dne.

Týden nám utekl jako voda a museli jsme balit. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili v Rakousku v Klagenfurtu, kde je zbudován velký zábavní park Minimundus. V něm je k vidění 140 miniaturních modelů nejvýznamnějších světových staveb, takže během chvilky navštívíte třeba pařížskou Eiffelovku, operu v Sydney nebo londýnský Big Ben.

Poté jsme nasedli zpátky do autobusu a všichni jsme se ve zdraví vrátili domů.

O tom, že jsme se s Děckama z Buchlovic dobře sžili, svědčí domluva na další spolupráci a vystoupeních. A dokladem toho, že jsme se my všichni líbili v Itálii, jsou již nyní pozvánky na další festivaly v příštím roce.

Marek Uříčář, MUDr.

Krušpánek připravuje oslavy 10. výročí

Prázdniny jsou časem oddychu pro všechny žáky základní školy, kdy mají od souborové práce povětšinou klid i naši členové.

Druhá polovina prázdnin v tomto však byla letos výjimkou. Pilně jsme totiž nacvičovali na Slovákův rok v Kyjově. Během této slavnosti nás diváci mohli spatřit několikrát. Nejprve jsme předvedli krásu našich krojů v sobotním průvodu, kdy jsme byli poctěni i nesením znaku naší obce. Večer jsme spolu s Podkověnkou a s několika „vypůjčenými“ děvčaty ze souboru Lúčka předvedli pořad Královničky v pořadu Slovákůvé roky rokúci.

Na tomto místě chceme pochválit členy Krušpánku za vydařené vystoupení a děvčatům z Lúčky za výpomoc.

Po této slavnosti měli naši členové již volno, avšak s koncem prázdnin naplno začala i naše činnost, do níž se zapojí i nově příchozí členové z Podkověňky. A nejen s nimi nás v nadcházejících týdnech čeká usilovná práce, která vyvrcholí

Krušpánek před průvodem v Kyjově

vystoupením k příležitosti desátého výročí našeho souboru, k němuž se připojí i naše cimbálová muzika se svým pátým výročím.

Vše se uskuteční v sobotu 29. října 2011 v sále našeho kulturního domu. Již nyní vás všechny srdečně zveme.

Iveta Fröhlichová

Naše chasa v průvodě Slovákého roku

Prázdniny – doba odpočinku...

Konec školního roku, začátek prázdnin. Pro studující představa dvou a pro některé i více měsíců volna. A ty by byla škoda prosedět doma.

První možnost nasbírat nové zážitky se nám naskytla na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici. Organizátoři si vybrali soutěžní pořad z festivalu v Dambořicích. A to pro nás znamenalo oprášit kolečka, konve, koloběžky a znovu se vrhnout po boku Zahradníka do boje s přírodou. Třeba tentokrát se povede aspoň jedno jablíčko zavařit na kompot... I přes drobné personální změny a pár improvizací na pódiu se vystoupení povedlo. Hlavní bylo, že publikum se dobře bavilo a potleskem ocenilo naše snažení.

Hned na začátku prázdnin se uskutečnily dvě akce spíše relaxačního charakteru. Výlet do Aquaparku v Senci a folklorní Olinpijádá v Dambořicích. Nejenom zkoušky jsou potřeba, ale je nutné dopřát si i oddech. Načerpát nové síly a změnit zažitou rutinu na zkouškách.

Měli jsme proč nabírat síly. Čekal na nás zahraniční zájezd a hned vzápětí Slováký rok. První v pořadí byl zájezd do Rumunska na Mezinárodní festival v Bystřiti. Bohužel nás nemohla doprovázet Cimbálová muzika z Milotic. Místo nich s námi jela cimbálka Marie Ostrízkové z Hovorán. Pilně se zkoušelo, ladily detaily jednotlivých čísel a taky rostla nervozita. Jak to tam bude vypadat? Kde budeme bydlet? A co jídlo? Ale co, uvi-

díme na místě... Nemá smysl se dopředu děsit. A byla to pravda. Zážitků plno, včetně vystoupení na parkovišti u Tesca. Ale odměna za to stála. Jídlo je dobrá výslužka. Taky jsme navázali kontakt s ostatními soubory. V dnešní internetové době ani velká vzdálenost nebude problém v udržování komunikace.

Hlavní akcí celých prázdnin byl Slováký rok. Krůžek vystupoval ve dvou programech jako celek. Někteří naši členové se zapojili i do dalších pořadů, ať už jako účinkující nebo pomocníci. Nejnáročnější byl sobotní den. Kromě Slavnostního průvodu nás čekala vystoupení. Jedno tradiční – skočné v parádních krojích a dvě méně tradiční. O spolupráci na svém pořadu nás požádal Ladik Šimeček. Ústřední myšlenkou byly slovácké soudničky. Zpracované humornou formou se zapojením i hereckého projevu. Na nás připadlo téma Pytláctví a Hasičský bál. Shodou okolností jsme program začínali i ukončovali a podle ohlasů se celý pořad líbil. Možná se naskytne příležitost si jej někdy celý zopakovat. Ani se člověk nenadál a Slováký rok se rozloučil. Zase až za čtyři roky... A my máme chvíli na regeneraci sil a oddych. V září nás čeká vystoupení na Vinobraní a pak... Pak už se budeme těšit na Hody.

Petra Píšová, Ing.

Nunta Zamfirei 2011

Dne 27. července 2011 se Slováký krúžek spolu s cimbálovou muzikou Cangla vydal na svůj další zahraniční zájezd.

Až do 1. srpna 2011 měl reprezentovat Českou republiku na mezinárodním folklorním festivalu Nunta Zamfirei ve městě Bistrita na severu Rumunska.

Naše první vystoupení, které jsme předvedli před obchodním domem Unicarm jako taneční upoutávku na hlavní program festivalu, sklídilo úspěch. Večer pak následovalo na hlavní scéně areálu Centrul Cultural Municipal George Cosbuc Bistrita oficiální zahájení festivalu s nádherným zahajovacím ceremoniálem domácích souborů, jehož součástí bylo i uvítání a představení všech zahraničních kolektivů. My jsme se představili v tom nejkrásnějším, a to parádním kroji, a svým tancem jsme vzbudili velkou pozornost a vřelý potlesk obecenstva.

Oficiální přijetí všech zahraničních hostů se konalo v pátek dopoledne ve slavnostním sále na bistrické radnici, kde účastníky nejdříve přivítal primátor města Ovidiu Cretu a poté i ředitel festivalu prof. dr. Dorel Cosma. Během festivalu probíhaly v areálu řemeslné trhy, na kterých každý soubor vystavil tradiční výrobky ze své země, které byly doprovázeny výukou tanců z jednotlivých zemí.

Součástí festivalu byla také tradiční soutěž „Miss Zamfira“, ve které reprezentantky z každého zahraničního souboru poměřily své síly ve zpěvu i tanci v průběhu tří kol. Z našich řad byla vybrána Hana Sedláčková. V prvním kole, které probíhalo v pátek večer, měly všechny nominované za úkol popsat v angličtině vlastní kraj a zazpívat píseň ze své země.

Sobotní odpoledne jsme strávili příjemným výletem na hrad knížete Draculy, kde pro nás byla přichystána malá prohlídka a překvapení, které

na nás vyskočilo přímo z Draculovy rakve! Večer nás čekalo opět vystoupení, tentokrát však svižnějšího rázu, který vyvolal vlnu obdivu nejen u diváků, ale i ostatních souborů. Dále proběhlo také druhé kolo soutěže „Miss Zamfira“, kde soutěžící měly zazpívat rumunskou písničku za doprovodu rumunské kapely.

Chasa Slovákého krúžku v Rumunsku

Nedělní dopoledne bylo věnováno tradiční bohoslužbě, které se zúčastnily všechny soubory ve svátečních krojích a po jejímž skončení se odebraly průvodem k hlavní scéně. Program festivalu byl zakončen nedělním večerem, při kterém se každý soubor rozloučil tanečním vystoupením. Pak už následovalo tolik očekávané finále soutěže „Miss Zamfira“, ve kterém soutěžící děvčata předvedla rumunský tanec v zapůjčených krojích. Velké rozhodnutí, kdo se stane Miss Zamfira 2011, na sebe nenechalo dlouho čekat. Miss Zamfira 2011 se stala Bianca Folfá z domácího souboru Cumuna de Pe Someș. I když se nám nepodařilo získat titul Miss Zamfira, poděkování patří Haně Sedláčkové, která v soutěži obstála velmi důstojně a získala si uznání od odborné poroty i domácího publika.

Následujícího dne jsme se vydali na zpáteční cestu domů plní zážitků a krásných vzpomínek na tento jedinečný festival. Poděkování patří všem členům Slovákého krúžku za výbornou reprezentaci naší obce a České republiky.

(člen Slovákého krúžku)

Lúčka o prázdninách, které byly pracovní (a krásné...)

Jak jsem se zmínil v závěru svého příspěvku v minulém čísle, prázdniny jsme začali dvoudenním soustředěním před naším v pořadí 44. zahraničním zájezdem.

Do severoněmeckého souměstí Ribnitz-Damgarten jsme vyrazili večer 6. července a po krásném pětidenním turné jsme se ze zájezdu vrátili 12. července brzy po ránu. Na pobřeží Severního moře jsme byli hosty 22. mezinárodního folklorního festivalu společně s krásnými folklorními soubory z Kolumbie, Ukrajiny, Turecka a domácího Německa. Festival to nebyl příliš náročný, spíše pohodový a oddychový. Měli jsme několik vystoupení v centru města Ribnitz, z nichž nám naštěstí jen to první propršelo, ale byla to pro nás dobrá zkouška schopností zvukařů i kvality pódia. Další úspěšná vystoupení, obvykle s některým z dalších souborů, jsme absolvovali v okolních městech. Ubytování jsme byli ve sportovním středisku na pobřeží asi 25 km od města Ribnitz-Damgarten, kde jsme měli dostatek času i volného prostoru ke sportování, odpočinku i zkouškám vystoupení.

Součástí festivalu byla soutěž. Především naši muzikanti se při ní vytáhli a „přehráli“ hudec ostatních

kolektivů díky svým dovednostem, nadšení i schopností určité nadsázky a hudební ironie. Klukům jsme výhru moc přáli. Za odpovědnou několika-denní (spíše noční) kvalitní přípravu na molu nad neklidnými vlnami moře daleko od pobřeží (jinde se totiž nedalo po 10. hodině večer zpívat a hrát kvůli nočnímu klidu!), si výhru opravdu zasloužili. A co zahráli? Pokud si ještě dobře pamatuji, v úvodu vlastní zpracování povinné německé lidové písně, pak z klasiky úpravy lidových písní od Leoše Janáčka a nakonec uvedli sadu hornáckých sedláckých. Vše bylo podloženo perfektními individuálními instrumentálními výkony každého hráče, vynikajícími sólovými i společnými zpěvy a v úvodu i hereckou nápaditostí. Prostě porota, v čele s věhlasným panem profesorem z hudební akademie v Rostocku, otevřela hubu a o ceně měla jasno!

V soutěži tanečních kolektivů, kterou hodnotila porota složená z vedoucích souborů, přičemž žádný

Děvčata Lúčky s chlapcem z Kolumbie

nehodnotil číslo svého týmu, nebylo vítěze. Všichni soutěžící (kupodivu) obdrželi stejný počet hlasů. Cenu diváka pak získali veselí a temperamentní Kolumbijci, kteří upoutali jejich pozornost proměnou svých kostýmů a především vášnivými karnevalovými jihoamerickými tanci. I tak jsme (s ohledem na umístění muziky) měli právo právě s Kolumbijci festival uzavírat. A to byla pro náš festivalový tým velká pocta! Cítili jsme, že nám ji velmi závidí nadřilovaní Ukrajinci, kteří předváděli sportovně-taneční čísla s řadou těžkých akrobatických prvků v duchu známé ruské taneční folklorní školy a věřili, že zvítězí... Naopak naši němečtí hostitelé byli skromní a úspěch přáli všem. Jejich vystoupení nebyla bombastická, ale určitě nám byla svým pojetím a obsahem bližší než zmíněná karnevalová show Kolumbijců nebo téměř cirkusová dokonalost a vyspělost tanečnicků z Ukrajiny. Trochu nás zklamali Turci, kteří uváděli během celého festivalu jen dvě taneční čísla stále dokola... Naše vystoupení byla koncipována z ukázek hudby, tanců a písní ze Slovácka. Postupně jsme divákům předvedli všechny podstatnou část našeho základního repertoáru a všechny varianty našich krásných krojů a nejen jimi si právem získali jejich obdiv. Po festivalu jsme zavítali na prohlídku Rostocku a také se smáčeli během jednoho krásného odpoledne ve vodách moře; bohužel zrovna plného slizkých medúz. Ale, prostě to byl pohodový zájezd, takový, jaký jsme si vysnili a potřebovali, který se nám velmi vydařil.

Zbytek měsíce července jsme se věnovali přípravě našeho vystoupení na Slovácký rok v Kyjově. Náš program – na motivy narození a vinšů sudiček – jsme uvedli v sobotu podvečer. Předtím ještě naši zástupci předvedli svatební kroje v přehlídce a společně s dalšími z naší obce jsme se zúčastnili slavnostního průvodu. Vlastní podvečerní pořad u kaple sv. Josefa nad kyjovským zámečkem se vydařil. Věříme, že k jeho úspěchu přispělo i naše vystoupení.

A tak bychom velmi rádi poděkovali za pomoc nejen našich bývalým členkám, které sehrály role sudiček, děvčatům z Krušpánku, které vypomohly v taneční skupině i všem, kteří se na vytvoření i na realizaci tohoto čísla podíleli. Dokázali jsme

sami sobě, že tvořit ještě dovedeme, když je vůle, když je nadšení a když je motivace...

Zbytek prázdnin byl již ve volnějším nácvikovém tempu, které se proměnilo v pracovní netaneční setkání těch, kteří právě nebyli na dovolených. Prostě, moc jsme se tanci ani zpěvům nevěnovali. Změna nastala s novým školním rokem. Naše zkušená se opět pravidelně rozeznívá nahrávkami tanců a zpěvy chlapců, někdy i děvčat. Snad jen chybí nové tváře... Před i po zkouškách se projednávají otázky přípravy letošních hodů. Stárkovské páry již uskutečnily fotografování na hodovou pohlednici a pozvánku, připravovány jsou dárky do volenek, hodový plakát i další náležitosti; prostě Slovácké hody s věncem 2011 se blíží a již nyní se na ně se stárky – a určitě i s Vámi všemi i Vašimi hosty – moc těšíme. Přejeme si, aby hodový termín, který byl panem farářem stanoven na 19. až 21. listopadu, byl počasím příznivý a o slavnostní neděli přivedl do chrámu Páně i do hodového průvodu zase mnoho krojovaných a hody se vydařily opravdu po všech stránkách!

Závěrečný výstup: Sami sobě...

A potom již nezbyvá než uvítat čas předvánoční – adventní a s tím vyslovit i přání hezkých svátků vánočních i vše dobré do Nového roku 2012. Do jeho příchodu již mnoho času po hodech nebude. I proto přijměte ještě jedno pozvání, a to na XI. společenský ples našeho souboru a Patnáctky pro občany se uskuteční v sobotu 14. ledna 2012. Věříme, že nás opět v hojném počtu podpoříte!

Pěkný a vydařený zbytek roku 2011 Vám všem za celý kolektiv souboru Lúčka přeje a podporu děkuje

František Synek, PhDr.,
ředitel Sdružení souboru Lúčka

Mužský sbor

Toš tak. Zase Vám něco navykládám, co dělal Mužský sbor.

Pohodové čekání na vystoupení

Na pozvání MS Ratiškovice jsme dne 21. května přijeli na ratiškovský Slavin v plné parádě. Než jste však stačili dojet, tak silná bouřka zničila připravený areál a organizátoři zpívání mužských sborů zrušili. Ale když už jsme tam byli, tak jsme si náš vstup „stříhli“ na opuštěném podiu za divácké podpory místní fotografky. Úspěch byl veliký. Po našem vystoupení jsme byli organizátory pozváni k nezbytnému občerstvení a po pár písničkách a pohárkách vína u sklepů jsme se vrátili šťastně a nezvykle brzy domů.

Mužský sbor z Popic u Hustopeč, který byl u nás na neveřejném setkání mužských sborů, nás pozval na jejich hody, které se konaly 17. července. Po příjezdu jsme se účastnili slavnostní mše svaté a následujícího průvodu k jediné stárce – a tam nám bylo dobře. Posadili nás do stínu k plným stolům a tam nás, za našeho občasného zpívání, královsky hostili asi hodinu. Když nám bylo „už dlouho“, tak nám jeden člen našeho sboru dal dobrou radu. „Ticho bytře! Máte co pit, jest a je vám tady špatně? Tak čučte!“ Pak pokračoval průvod celou obcí až na místní kulturní areál. Tam jsme si s místním MS a krojovou omladinou zazpívali aj s verbuňkem.

Slovácký rok Kyjov. Již podruhé zazněla na zahájení Slováckého roku píseň našeho kamaráda

Jaromíra Měchury – „Ej Kyjove, Kyjove“, kterou společně s námi zazpíval MS z Vracova a Kyjova. Po zahájení SR se slovy: „Šable hore“ kyjovského starosty, jsme pomáhali stavět na náměstí máj. Ale jen svým zpěvem za doprovodu ostravských muzikantů Miroslava Hlosty prim., Jiřího Šmída kontry a člena našeho sboru Jožky Varmuže ml. basa.

V sobotu jsme se v rámci naší obce účastnili velkolepého průvodu. Chtěli bychom poděkovat dechové hudbě Mistrůňance za její spolupráci s námi a Slováckým krúžkem, která dala průvodu slavnostní punc svatoborsko-mistrůňské prezentaci.

Dále náš sbor vystoupil v pořadu mužských sborů pod názvem „Říkadla a přísloví“. Do tohoto pořadu jsme si připravili sadu 3 písní i s malou scénkou na citát od Charlieho Chaplina: „Je jediný způsob, jak zacházet se ženami. Bohužel, nikdo ho nezná.... a neb jak si kdo ustele, tak si aj lehne.“ Tímto vystoupením naše oficiální účast na SR skončila a dále jsme si užívali jen jako řadoví diváci.

Nakonec bych Vám chtěl popřát krásné prožití babího léta s bohatou úrodou a s přáním na další setkání na vinobraní u Dufků, na hodech a vánočním zpívání.

Jaroslav Gajda, za mužský sbor

Hasiči Mistřín veleúspěšní v rámci republiky!

O úspěchu družstva dorostu na Mistrovství České republiky, kde obsadili 9. místo, jsme vás již informovali v minulém čísle Zpravodaje v rubrice Na poslední chvíli.

Ale že se probouje také družstvo mužů na Mistrovství republiky, to bylo opravdu velké překvapení!

A tak muži 19. až 21. srpna taktéž v Ostravě zápolili s družstvy ostatních 15 krajů v různých disciplínách o co nejlepší výsledek. V takové soutěži, kde jde již o tisíce vteřiny, nakonec muži SDH Mistřín vybojovali čestné 11. místo! Družstvo soutěžilo pod vedením trenéra Dušana Nováka ve složení Michal Vašulka, Petr Vašulka, Vojtěch Marada, Petr Marada, Dušan Hradský, Miroslav Kyněra, Radim Svora, David Výlet, Martin Gruber (Brno Kr. Pole) a Tomáš Urbánek (Ivanovice na Hané). Všichni jmenovaní si za vynikající reprezentaci našeho sboru i obce – nejen v Ostravě, ale i během celého soutěžního období – zaslouží velké uznání!

A propos! Že se z jednoho sboru v jednom roce proboují na nejvyšší republikovou mistrovskou soutěž dvě družstva – muži i dorost, to je v rámci republiky jedinečné a lze to považovat rovněž za velké vítězství. Za tyto výsledky patří ještě jednou poděkování všem borcům, celému sboru a vedení obce za vytváření vynikajících podmínek i zázemí pro přípravu.

A nyní k běžnému hasičskému životu.

Zásahová jednotka vyjžděla minulého čtvrt roku 6x a v tomto čtvrtletí dokonce 9x! Zde je přehled těchto posledních výjezdů: Mistřín (27. 6., pes v septiku), Sobůlky (18. 7., travní porost), Mistřín (4. 8., kombajn), Kyjov (17. 8., chatka v Polámaných), Kyjov (18. 8., sláma na poli), Kyjov (24. 8., Sklárna – námětové cvičení), Mistřín (26. 8., tráva u silnice na Šardice), Mistřín (3. 9., dopravní nehoda) a Šardice (5. 9., střecha RD). Proto: Při práci s ohněm buďte na sebe i okolí velmi opatrní!

Dále náš sbor provedl brigádně stříkání podkladu nové silnice ve Svatobořicích v ulici Vrbátky. V rámci spolupráce s obcí jsme vykopali a následně zaházeli výkop na připojení odpadů v ulici Dolina. Taktéž budeme nápomocni při hodovém průvodu a také hodovém veselí, při Zpívání u vánočního stromu a podobných kulturních akcích.

Nakonec Vám přejeme krásné prožití svátků vánočních a do nového roku hodně štěstí, zdraví a osobní spokojenosti a všem život bez našich zásahů a výjezdů!

Ladislav Hajný, jednatel SDH Mistřín

Družstvo SDH Mistřín na mistrovství republiky

SDH Svatobořice o prázdninách

Ani o prázdninách, kdy je čas dovolených a letních radovánek, jsme nezaháleli.

Děti členů SDH Svatobořice na výletě

Nejdříve bych se ještě ráda vrátila k výsledkům dětské soutěže. V domácím prostředí se projevila velká nervozita, a tak se našim mladým hasičům nedařilo. Přesto se družstvu A v kategorii starších žáků podařilo obhájit 2. místo ve Velké ceně okresu Hodonín hry PLAMAN. Družstvo B (žáci ve věku 12 let) skončilo na 11. místě z celkového počtu 26 družstev. Družstvo mladších žáků skončilo na 10. místě z celkového počtu 25 družstev. Všem našim mladým hasičům k dosaženým výsledkům gratulujeme a přejeme jim i další sportovní úspěchy.

Také letos jsme zorganizovali letní tábor. Tentokrát jsme se doslechli o nalezení zlata v řece Jihlavě. Rozhodli jsme se vydat řeku prozkoumat a pátrat po jejím zlatém bohatství. Během pobytu se děti naučily rýžovat zlato, vyrábět z hlíny keramiku a pak ji vypalovat ve vlastnoručně vyrobené peci. Také jsme uskutečnili dva výlety. První byl na vojenskou leteckou základnu v Sedlci a druhý na hrad Veveří. Návštěva letecké základny byla ohromující. Měli jsme možnost vidět nový hangár, kde se letadla a vrtulníky opravují. Velkou pozornost pak získali dravci, které využívají k odhánění ptactva ze vzdušného prostoru. Věříme, že i přes zdravotní komplikace, které nás letos postihly, se

tábor vydařil a užili jsme si spoustu legrace.

Také naši ostatní členové nezaháleli. Na začátku prázdnin, 9. července, jeli na přátelskou návštěvu do Radošovic. Zde se setkali s hasiči z tamního sboru a strávili příjemné sobotní odpoledne a večer v areálu „Pod boudama“. Také my jsme pak uspořádali posezení u nás. Sešli jsme se v pátek 2. září. Většina členů z hasičského sboru z Radošovic nebyla v naší obci již několik let, proto jsme pro ně připravili prohlídku obce, místního kostela a na závěr rozlohu našich vinic. Hosté z Radošovic byli mile překvapeni krásou naší vesnice i okolí. Společně jsme pak prožili příjemný páteční večer při poslechu mladé cimbálové muziky.

V sobotu 16. července jsme uspořádali taneční zábavu „Pyžamová párty“ na hřišti u hasičské zbrojnice.

Zásahová jednotka JSDH obce v období od června do konce srpna zasahovala 3x u požáru polního porostu (v Sobůlkách, v Kyjově a v Svatobořicích-Mistříně), dvakrát u požáru domku (v Kyjově a v Šardicích). Dále pomáhali při vytažení psa z odpadní jímky a při dopravní nehodě. Obě události se staly ve Svatobořicích-Mistříně.

Iveta Lungová, Ing., jednatelka SDH Svatobořice

Spartak buduje i boduje...

Sezóna 2011/2012 zachycuje Spartak v rekonstrukcích i krajské soutěži.

Nové vybavení hřiště Spartaku

Rok 2011 začal už na jaře na svatoborském stadionu rekonstrukcemi. A ve stejném duchu pokračuje i do dnešních dnů. Díky spoustě odpracovaných brigádnických hodin se povedlo dokončit dětské hřiště za brankou směrem k ulici Za Stadionem, kde si, při zápasech našich mužstev, hrává možná až překvapivě velký počet našich nejmenších fanoušků. Povedlo se také takřka kompletní vyčištění a vystěhování kabin, jejich vymalování a následný úklid. Dokončila se přestavba bufetu, opravily se sprchy a toalety a do jedné z místností byl umístěn nový počítač. Velmi užitečným počinem bylo též nainstalování nového umělého osvětlení na vedlejším hřišti, čehož budeme hojně využívat především v zimním období, kdy se šíří již velmi brzy. Za tuto dobrou a důležitou práci vděčíme našim členům a příznivcům, kteří zde trávili dlouhé hodiny na brigádách, především pak oběma našim družstvům mužů, klukům z dorostu a dokonce i některým žákům. Hodně nám pomáhá, že naši členové či fanoušci ovládají nespočet řemesel a můžeme si tedy po-

moci z vlastních zdrojů a nejsme odkázáni na odborné pracovníky nebo firmy.

Díky finanční pomoci naší obce a sponzorů jsme získali nové stoly a židle do nově zbudované klubovny, opravili traktory a sekačky a zakoupili novou vlečku na odvoz posečené trávy, protože ta stará už byla z technického hlediska nepoužitelná. Za tuto pomoc také velmi děkujeme! A jelikož naše A mužstvo začalo hrát krajskou soutěž, byli jsme také nuceni udělat další úpravy v místnosti pro rozhodčí, ve sprchách atp.

Velkou novinkou nejen pro náš klub, ale troufám si říct, že i pro celou obec, bude turnaj o pohár starosty obce, který se v našem areálu bude konat 28. 10., kde proti sobě nastoupí různé týmy složené z hráčů se společným zájmem. Může se tedy například stát, že nastoupí hasiči z Mistřína proti hasičům ze Svatobořic nebo družstvo členů folklorních souborů proti obecním kuželkářům.

Co se týče sportovního dění v našem klubu, naše A mužstvo zahájilo sezonu v krajské I.B třídě, na kterou se u nás čekalo více než padesát let.

Po pěti zatím odehraných kolech mají svěřenci trenéra Šerföza na svém kontě šest bodů za dvě výhry, a to asi docela paradoxně na hřištích soupeřů. Patří jim tedy prozatím sedmá příčka. Celý tým zdobí týmové pojetí hry i nasazení, ale občas se k němu sportovní štěstí otočí zády, jinak by jistě okupoval vyšší pozice v tabulce. Další novinkou pro naše fanoušky je to, že do větších vzdáleností pro ně vypravujeme autobus. O jeho odjezdech se můžete dozvědět například z obecního rozhlasu nebo na kabelové televizi.

Druhé mužstvo mužů („B“) bojuje ve III. třídě a po odehraných šesti zápasech získalo čtyři body a prozatím se nachází na jedenáctém místě. Tady je poznat, že mezi hráči najdeme mladé kluky, čerstvě vyšlé dorostence, kteří teprve získávají první zkušenosti s dospělým fotbalem, a proto se jejich umístění pohybuje ve spodních patrech.

Kluci z dorostu hrají také III. třídu v našem okrese, mají také za sebou šest utkání, v nichž dokázali nasbírat deset bodů a usadili se na šesté pozici. Minulý rok bojovali takřka do posledních chvil o postup do vyšší soutěže, a přestože byli neúspěšní, věříme, že v letošní sezoně se také budou prát o příčky nejvyšší.

U našich žáků muselo před sezonou dojít k docela smutnému kroku, kdy jsme museli kluky přihlásit do okresní soutěže, protože jsme nedoká-

zali naplnit týmy starších a mladších žáků, ale ze všech hráčů se nám povedlo složit jen jedno mužstvo, které teď bojuje v okresním přeboru. Nutno smutně dodat, že po třech zápasech se nachází na poslední příčce. Pevně však věříme, že se povede toto umístění v brzké době zlepšit a vyšvihnout se v tabulce výše. Snažili jsme se také naše zbylé žáky spojit s mužstvy sousedních Šardic nebo Milotic, což se bohužel nepovedlo realizovat, nicméně se nám snad v budoucnu podaří zase naplnit obě kategorie.

Starší i mladší příprava pomalu zahajuje svou sezonu a to v dosti velkém počtu hráčů. Zájem dětí i jejich rodičů nás velmi těší a jsme rádi, že můžeme tyto chlapce něčemu naučit. Doufáme, že ve stejném počtu budou postupovat i do vyšších kategorií, abychom z nich jednou mohli vybírat základní sestavu pro zápasy třeba právě v krajských soutěžích.

Přejeme Vám, milí spoluobčané a příznivci, hezký podzim plný bohaté úrody a radostných dní a moc rádi se s Vámi uvidíme při zápasech našich družstev na našem stadionu.

udeme rádi, když nám zachováte svou přízeň a přijdete nás podpořit v těžkých utkáních následujících kol a doufáme, že spolu s námi oslavíte i četná vítězství našich barev.

Petr Šťastný, Bc.

Kuželkářská sezóna 2011/2012 je v plném proudu

Nová sezóna začala a po pěti měsících volna se opět vracíme na kuželkářské dráhy.

V průběhu letních prázdnin si hráči odpočinuli a nabrali nové síly do dalších soubojů. Letní měsíce nám nabídly spoustu turnajů, které se konaly napříč celým krajem. Hráči Mistrína se účastnili turnaje v Rosicích, Kyjově, Prušánkách, Raťkovčicích a ve Vracově.

V červenci se přijel podívat na kuželnu senátor, náměstek hejtmána JMK pan Ing. Stanislav Juránek, který zhodnotil stav nové přístavby a sám nemohl uvěřit, jak se celá naše situace vleče.

Na konci srpna se uskutečnila členská schůze oddílu i vzájemný zápas mezi hráči klubu, kde se též rozhodovalo, jak se bude postupovat v další sezóně. Proběhlo několik menších úprav na staré dvoudráze, aby se mohlo bez problému začít hrát.

Družstvo „A“ vstoupilo do sezóny ve 3. kuželkářské lize skupiny D s menší změnou v sestavě.

Domácí zápasy budou opět hrát na šestidráhové kuželně ve Vracově. Doufáme, že už posledním rokem. V Jihomoravském přeboru 1. třídy budou bojovat opět naše dva celky, jak družstvo „B“, tak i „C“. Na podzim bude k vidění i napínavé derby na domácí kuželně. Po úspěšném náboru mladých talentů z místní základní školy se po několika letech do kuželkářského přeboru dorostu vrací i družstvo „B“, které společně se zkušenějším družstvem „A“ bude bojovat o postup do kuželkářské ligy dorostu.

Tímto zvů všechny kuželkářské příznivce a bývalé hráče, aby nás přišli podpořit na domácí zápasy.

Veškeré informace o zápasech budou pravidelně na informačním kanálu naší obce. Hodu ZDAR!

Adam Pavel Špaček, DiS.

Naši skauti tábořili u Buchlovic a na Křivoklátsku

Každý rok organizujeme pro své členy dva tábory.

První pro mladší účastníky na deset dnů na svém tábořišti na Smradavce u Buchlovic. Druhý pak pro ty starší na tři týdny. Každý rok jinde, poznají tak více míst republiky.

Skauti vítají nový den

ny provázející princeznu Cirri na její cestě za svým posláním a přitom ji měly chránit. Většina těchto her byla bojových, po vzoru dřeváren, tedy bitev s dřevěnými meči. K nejtěžším úkolům nebojo-

vého charakteru patřilo postavení malého vru, zapálení ohně ve třímetrové výšce uprostřed louky nebo postavení lanové lávky přes potok.

Pomoci si družiny mohly pouze s omezeným počtem věcí, a tak ke slovu přišla chytrost a nápaditost, ale také vytrvalost. **Petr Šťastný, Bc.**

Skautský den ve Svatobořicích-Mistříně

Skauti připravili pro děti v neděli 11. září na dětském hřišti pod kostelem několik soutěžních aktivit.

Bezesporu nejzajímavější a nejoblíbenější byla lanovka, horolezecká stěna, provazový žebřík, ale hojně navštěvované byly i střelba z luky, kuše,

vzduchovky. Účastníci mohli navštívit celkem asi 15 stanovišť a za body plnit různé úkoly. Ty poté vyměnili za sladkosti.

Chtěli jsme připravit něco pro veřejnost, aby bylo vidět, že skauti nejsou uzavření jen do sebe. Zároveň jsme chtěli představit alespoň něco málo z naší činnosti. Ukázat, co na schůzkách, výletech a táborech děláme.

Pokud by se někdo chtěl stát skautem, nováčky přijímáme průběžně po celý rok. Nejlépe ve věku 6-12 let, ale ani starší neodmítneme. Scházíme se pravidelně na dvouhodinových schůzkách každou středu od 15.30 do 17.30 v budově bývalé školky v Mistříně. **Olda Polášek**

Skautský tábor na Křivoklátsku

Pro třicet skautů a skautek se na dvacet dva dnů v polovině prázdnin staly domovem podsadové stany, koupelnou jim byl lesní potok, kuchyní a jídelnou jednoduchá stavba zastřešená plachtou.

Letos jsme přijeli do již postaveného tábora. Tedy téměř. Většinu času prvních dnů tábora zabralo jeho dokončování a úpravy. Pak se již rozběhl program naplno. Hra střídala hru a vedle každodenních povinností služeb, vaření, příprava topiva, vylepšování tábora, zbýval dostatek času na zábavu a zdokonalování nejrůznějších dovedností i znalostí.

Své místo si našlo na táboře i plnění „odborek“, tedy výuka konkrétních specializovaných činností. Mezi nejoblíbenější patřila lukostřelba, práce se dřevem a herectví.

Ústředním námětem celotáborové hry byl fantasy román „Zaklínač“ od Sapkovského. Družiny se každý den v určený čas měnily na rytířské druž-

Více informací o činnosti skautů
ve Svatobořicích-Mistříně a na Kyjovsku
www.skautkyjov.cz

Farní den 2011

V sobotu 2. 7. 2011 ožil areál Jednoty Orla v Mistříně II. farní poutí s Farním dnem.

I když to byla, jak jsme se dozvěděli z farní kroniky, vlastně už třetí pouť. V zápise z roku 1977 čteme: „Farní kostel je zasvěcen navštívení Panny Marie, protože byl posvěcen 2. července 1743 (tehdy zasvěcený svátek). Tak se slavilo patroncinium vždy v neděli po 2. červenci. Nový liturgický kalendář dává Navštívení Panny Marie na 31. květen. Je to doba velikonoční a velikonoční neděle nedovolují žádné patroncinium. Slaví se podle nových předpisů v sobotu po svátku! Duchovní správce požádal apoštolskou administrativu v Olomouci, aby patroncinium se mohlo slavit jako dříve 2. července nebo v neděli po 2. červenci. Po několika letech letos se tedy slavilo Navštívení Panny Marie v neděli 3. července. Kázání měl ThDr. Zlámal, profesor teologické fakulty v. v. v Kyjově na téma Rádost u křesťana. Mši koncelebroval s novoknězem P. Pavlem Dvořákem, který měl primici v Ostravě u Božského Spasitele ve svátek apoštolů Petra

a Pavla. Hrubou mši sv. měl duchovní správce za vycházející ze školy, 12 děvčat a 4 chlapci byli v krojích. Novokněz a jeho kamarád byli tou krásou uneseni.“

Tento zápis z kroniky také vysvětluje, proč se v naší farnosti pouť k patronkám našeho chrámu začala nově slavit právě začátkem července. Její konání bylo vyvoláno potřebou vyzdvihnout a zakotvit význam známého evangelijního příběhu o setkání dvou žen, reprezentující dvě epochy dějin spásy, do života farnosti. O to víc, o kolik se dosud slavil svátek listopadového posvěcení chrámu – hody - a zapomínalo se na zdroj, ze kterého vyvěrá důvod k radosti i oslavám.

Letošní pouti opět předcházela dlouhá a důkladná příprava, do které se zapojila řada dobrovolníků, kterým patří velký dík za nasazení a obětavost. Sešlo se nás k poutní mši, pod hrozbou zatažené oblohy a přes začátek prázdnin

Průvod při slavnosti Farní den

a dovolených, docela dost, abychom tak mohli důstojně poděkovat za vše, čím nám Bůh v uplynulém roce požehnal, a vyprosít pro sebe a pro celou obec pokoj a dobro. Hlavním celebrantem byl P. Josef Pohanka ze Žarošic a jeho promluva o dárné návštěvě Panny Marie u její příbuzné Alžběty nám dala dost námětů k promýšlení našich vzájemných setkávání: čím jsou naplňována a jaké plody mohou přinést. Po mši následoval průvod do kostela s poutní soškou Panny Marie a dopolední slavnost byla zakončena mariánskými litaniami a zásvětnou modlitbou.

Odpolední farní den začal v 16,00 hodin krátkým připomenutím dějin farnosti, tak jak jsou zaznamenány ve farní kronice. Jsou to zápisy leckdy kuriózní, s kouzlem nechtěného humoru. Za všechny vybíráme jeden: „V roce 1938 pořízeno bylo pro kostel deset nových dubových lavic. Shotočili je dle dodaných dobových nákrešů zdejší stoláři Kundera Dominik a Alois Změlík. Dvě třetiny míst v lavicích vyhrazeno dobrodincům, kteří svými příspěvky pořízení lavic umožnili. Ostatní místa jsou pro osoby chudobné... V tomto roce postihla náš kraj a skoro celou republiku dobytčí nemoc slintavka a kulhavka. Způsobila na dobytku veliké škody. Došlo také k likvidaci politických stran.“

Dětem udělal velkou radost mistr kouzel a triků s uměleckým jménem Šeklin, který je dokázal do-

slova a do písmene zvednout z laviček svým balónkovým tvořením, a nás dospělé potěšil svým uměním a humorem též. Po jeho vystoupení pak následoval volný program, kdy si děti mohly opět špekáčky, zajezdit si na poníkovi nebo si nechat pomalovat obličej nejrůznějšími obrázky. Zájem o zmalování byl velký, soudě podle fronty, která se u malérky Hanky Varmužové vytvořila. Dospělí si mohli pobesedovat a ochutnat z dobrot, které připravily šikovné farnice. A taky se nedalo odolat grilovaným specialitám od mistra svého řemesla Dalibora Adamce. Večerní program s taneční zábavou začal v osm večer skvělým vystoupením Swingteamu z Dubňan a pak jsme mohli poslouchat, zazpívat si a samozřejmě taky tančit (i když na tanec došlo kupodivu až po setmění) při doprovodu mladé dechové hudby Svatoboráci a mladé cimbálové muziky s Kryštofem Neduchalem. Mladí, ale výborní! Děkujeme jim za příjemný večer, který byl skvělým vyvrcholením celého farního dne. Těšíme se už na další, který bude 30. června 2012 a na který vás všechny srdečně zveme. A doufáme, že nebudou chybět mladí farníci a také že krojovaná mládež se připojí k oslavám svátku zasvěcení. Velký dík patří obecnímu kulturnímu domu za jeho vstřícnost a pomoc při technickém zajištění celého 2. farního dne. Díky také Vám všem, kteří jste pomáhali.

Pastorační rada farnosti

■ K ZAMYŠLENÍ ■

Římskokatolická farnost Mistřín se připravuje na biřmování

Drazí bratři a sestry, drazí spoluobčané! Od začátku školního roku se v naší farnosti připravuje 36 zájemců k přijetí svátosti biřmování.

Svátost biřmování se uděluje nejčastěji lidem na prahu dospělého věku, aby se v síle Ducha Svátého stali také dospělými ve svém svědectví o Kristu. Mají vědět, komu uvěřili, aby byli schopni vysvětlit, obhájit i životem dosvědčit, co to znamená být křesťanem.

Mladý věk ovšem není k přijetí svátosti biřmování nezbytnou podmínkou. Tuto svátost by měl v životě přijmout každý dospělý křesťan. V předchozí farnosti jsem měl dokonce nejstarší biřmovankyni, která měla 78 let. Připravovali se také společně manželé ve věku 35 i 50 let. Posilu Ducha svátého a prohloubení duchovního života potřebujeme v každém věku.

Ježíš přislíbil učedníkům Ducha svátého.

Po jeho odchodu z tohoto světa se tento slib splnil: Boží Duch lidi uchvátil. Naše Letnice (*Svatodušní svátky*) jsou na to vzpomínkou. Od té doby apoštolové a jejich nástupci zprostředkovávají pokřtěným Ducha svátého tím, že na ně vkládají ruce.

Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha svátého. Do té doby totiž na nikoho z nich nesestoupil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce a oni přijali Ducha svátého (Sk 8, 14-17).

Položit na někoho ruku znamená přivlastnit si ho; v tomto případě to znamená: uvést ho do oblasti Božího působení. Písmo svaté zde tedy připomíná druhý, od křtu se lišící znak, ve kterém se nám Bůh přibližuje. Tuto svátost nazýváme biřmováním. V prvních stoletích se udělovala většinou hned po přijetí křtu. Z textu Skutků apoštolů vyplývá, že udělování biřmování bylo vyhrazené apoštolům; proto až dodnes ho zpravidla uděluje biskup jako nástupce apoštolů.

Slovo biřmování pochází (podobně jako slovo konfirmace) z latinského confirmatio, což znamená posílnění, utvrzení, upevnění.

Při biřmování klade biskup na biřmovance ruku, pomáže ho na čele křížem (olej smíchaný s balzámem) a říká: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“.

Pomazat někoho olejem znamená přenést na něho sílu. – Podobně probíhalo pomazání krále nebo císaře při korunování ve středověku.

O účincích biřmování se říká ve Skutcích apoštolů:... a přijali Ducha svatého. Ducha svatého dostává člověk už i při křtu. Ale při křtu se do člověka vstěpuje jako zárodek, který při biřmování dosáhne úplného rozvoje. Důležitost biřmování se velmi zřetelně projevila u apoštolů.

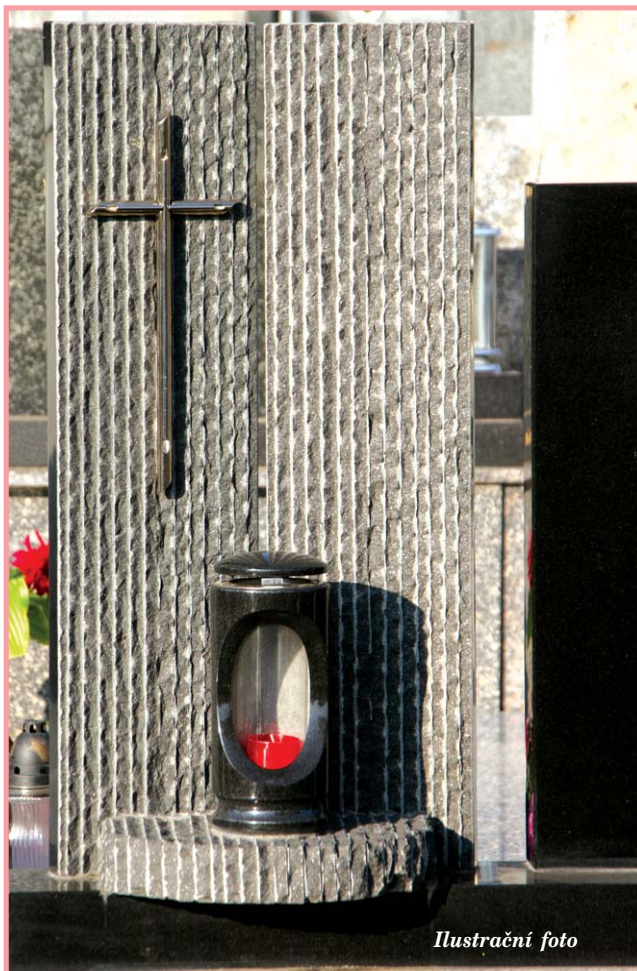
I apoštolové patřili před sesláním Ducha svatého ke Kristu, a přece byli ještě v mnohém nezralí a površní. Vzpomeňme si na jejich těžkopádné chápání a slabou víru. Úplně přeměnění jsou Duchem Svatým až o Letnicích.

Okovy ustrašenosti a nechápavosti spadly, odvážně hlásají Kristovo poselství, protože byli naplněni Duchem svatým (srov.: Sk 2, 1-41).

Všechno, co jsme výše uvedli o působení Ducha svatého, můžeme aplikovat na biřmování. **Je to svátost růstu a pokroku.**

Nový život, který dostáváme při křtu, se biřmováním posilňuje. Biřmování dělá křtiana dospělým a způsobilým pro boj proti lhostejnosti a nepořádku ve vlastním nitru a pro otevřené vyznání víry. Každý věřící se stává Kristovým apoštolem, hlasatelem evangelia ve světě: v zaměstnání a politice, v rodině a ve společnosti, na ulici i v kostele.

Apoštol Pavel nám ve svém listu Galatanům říká, co způsobuje Duch: *Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věr-*

Ilustrační foto

nost, tichost, zdrženlivost (Gal 5, 22-23). Opíraje se o proroka Izaiáše (11,1-3) se často mluví o *sedmi darech Ducha svatého*, a to o daru: *moudrosti, rozumu, rady, síly, poznání, zbožnosti a bázně Boží.*

Bůh k nám ale přichází jen tehdy, když se mu otevřeme. Ne bez nás, ale s námi pracuje Bůh. Když dovolíme, aby nás Bůh usměrňoval, když svůj život nesměřujeme svévolně a sobecky jen k zisku, když posloucháme Boha a osvojíme si život podle evangelia, tehdy v nás může plně působit.

Proto vyprošujme všem biřmovancům otevřené srdce i rozum vůči Božímu působení a celé naší farnosti plnost Ducha Svatého, aby měla vždy dostatek horlivých a zbožných věřících.

S pozdravem a přáním Božího požehnání Váš farář
Josef Vysloužil, P. ThDr., PhD.

Ve stínu jednoho z táborů v mediálním zájmu, který se vždy hodí

Toho časného rána zastavil chmurný vlak na své konečné stanici v Kyjově.

Britké německé povely vyprázdnily celý osobní vlak. Podivně zmačkaný a jakoby líný had tvořený stovkami lidí z nočního transportu se vydal na smutný pochod do neznáma.

Učitelé, živnostníci, umělci, důstojníci bývalé čs. armády, sedláci, tátové a mámy, dívky a jinoši sotva škoře odrostlí, starci i stařeny obtíženi jediným zavazadlem, co mohli mít s sebou. Had spletený z lidského žalu a nečekaného trápení prošel s ozbrojeným doprovodem v šedivých uniformách wehrmachtu kolem nemocnice a zamířil do Svatobořic. Do té širé roviny..., zpívá se v jedné z písniček.

Žádnému však nebylo do zpěvu. Strach z neznámé budoucnosti svíral hrdla a svazoval nohy transportovaných, nyní již internovaných vězňů. To z nich udělala Třetí říše roztahující se v tzv.

Protektorátu Čechy a Morava. V kalendáři bylo 17. září 1942.

Téměř na rozhraní krajů Vysočina a Jihomoravského leží katastr obce Louka a v jeho nejjižnějším cípu je situováno chátrající rekreační zařízení.

Kdysi za války zde byl tábor, který dodnes, kdo chce, pozná v terénu u lesa. Dokonce dosud stojí dva dřevěné objekty z té doby. Tehdejší správní budova č. 11 a barák č. 3 o velikosti 16 x 8 m, snad posledně využitý jako skladiště. Později po válce byly budovy převážně dřevěné strženy a jiné objekty postaveny. Za plotem se vystavěly dva typy chat pro rekreanty. Areál, ve kterém nechybí ani koupaliště, však již dva roky chátrá bez využití a zatím jím cloumají jen sliby již nekolikeré vlády.

Pietní místo s pomníky v lese

Ano, podle mapy je to u hranice katastru téměř na okraji obce Hodonín u Kunštátu. Není bez zajímavosti, že vlastníkem objektu je ministerstvo školství, které připravuje 70 milionů korun na jeho znovuvzkříšení... Koupilo jej od soukromého majitele!

Historie původního tábora je však i jiná než jen toho, zpravidla před volbami, medializovaného cikánského tábora!

Již 10. 8. 1940 zde němečtí okupanti zřídili kárný pracovní tábor, poté od 1. 1. 1942 sběrný tábor. Jeho chovanci převážně pracovali na stavbě silnice Plzeň – Ostrava, stavějící zejména úsek mezi Štěpánovem n/ Svratkou – Hodonínem a Rozsečí. Velitel neuniformované protektorátní policie vydal dne 10. července 1942 výnos o potírání tzv. „cikánského zlořádu“. Na tento výnos pak navazovaly vznikající seznamy, které pořizovalo tehdejší četnictvo v obcích s výskytem těchto osob. Táborový život určovala rasová politika třetí říše.

Fakticky byl zřízen již 2. 8. 1942 (měl stejný řád i režim jako tábor v Letech u Písku) jako cikánský tábor, který sem soustředil moravské Romy. Základní tábor měl osm budov, již shora uvedené velikosti, a další byly vně táborového plotu. Velitelem tábora byl Štefan Blahynka, který velel asi 40 četníkům. Je pravdou, že kapacita tábora pro umístění osob byla daleko nižší, než jich sem bylo později koncentrováno. Od toho se odvíjela i nízká možnost hygieny a od ní bylo blízoučko k epidemii, která na sebe nedala dlouho čekat.

Táborem prošlo přes 1396 Romů, z nichž zde zemřelo 194, zejména na břišní a skvrnitý tyf. Z tábora se podařilo uprchnout 47 vězňům.

První transport byl z tábora vypraven z rozkazu H. Himmlera dne 7. 12. 1942, když do vyhlazovacího tábora v Osvětimi – Auschwitz, odejelo 75 Romů. Další transport byl vypraven 21. 8. 1943, kdy bylo transportováno 749 vězněných přímo do Osvětimi II. Poslední transport odejel 27. 4. 1944 opět do Osvětimi - Birkenau. Zbytek vězňů byl rovněž odtransportován a jen 62 z celkového počtu bylo propuštěno domů.

Hroby zemřelých jsou v nedalekých Černovicích a zejména v blízkosti tábora na hřbitůvku v lese, kde jsou pochováni v hromadných hrobech. Hřbitůvek je o velikosti cca 20 x 23 metrů, je oplocen a označen křížem. Věčný spánek zde spí 121 Romů. Jsou zde i dva pomníkové upravené kvádry s nápisy.

V místě tábora je u cesty směřující do lesa k hřbitůvku osazen kvádr o výšce 160 cm s dvojjazyčným

nápisem o zdejších vězněných a jejich osudu. Nápisy v romštině a češtině jsou provedeny ve zlaté barvě písma a jsou zcela zřetelné.

Tento cikánský tábor byl zrušen k 1. 12. 1943 a jeho následníkem byl pracovní tábor, pak zde bylo výcvikové středisko wehrmachtu. Po osvobození zde byla krátce i rumunská armáda, kterou vystřídal lazaret pro zraněné rudoarmějce. Po nich zde bylo sběrné středisko pro přestárlé německé obyvatelstvo připravující se k odsunu z republiky. Tyto však přebírající strana odmítla přijmout. Po roce 1948 do 31. 12. 1950 zde byl opět tábor nucených prací pro ty, kteří se práci vyhýbali nebo podporovali černý trh.

Od roku 1946 je na lesním hřbitůvku vztyčen dřevěný kříž, který později doplnil kámen s nápisem Žalov obětí nacismu. Dnes je hřbitůvek v péči Muzea romské kultury v Brně. Na hřbitově v Černovicích je umístěna pamětní deska připomínající 73 obětí. Pietní akty se odehrávají na těchto místech vždy k 21. 8. v roce na připomínku prvního transportu Romů do Osvětimi. Dnes zde leží věnce a kytice květů od dvou ministrů, od romské iniciativy, ale i od hejtmána (15. 9. 2011).

Romové byli za prožitá utrpení odškodněni již několikrát (v roce 1953, 1965, počátkem 70. a 90. let 20. století). Za jejich holocaust se jim již v roce 1982 omluvil německý prezident. Polský parlament uznal den 2. 8. za oficiální památný den romského holocaustu.

Není bez zajímavosti, že jedněmi z mála, kteří tuto válečnou dobu ponižování, strádání a smrti přežili, byli Holomkovi, rodem ze Svatobořic.

Například Tomáš Holomek vystudoval práva a působil později jako poslanec NS, dále Miroslav, šel v šlépějích svého strýce, kterého měl jako svůj osobní vzor. Vystudoval sociologii, publikoval řadu statí z oboru a získal doktorát ze společenských věd.

Oba jmenovaní jsou zařazeni k nejvýznamnějším osobnostem romského etnika ve světě.

Svatobořická internace skončila až osvobozením obce Svatobořice v dubnu 1945.

Internačním táborem prošlo na tři tisíce politických vězňů, jejichž příbuzní bojovali se zbraní v ruce proti německým okupantům. I zde umírali nevinní lidé. Řada z nich skončila v transportech na popraviště. Museli otrocky dít pro wehrmacht.

Věznění bez soudu, bez sdělení obvinění, strádali a trpěli o bídné stravě téměř tři roky a nikdo se jim neomluvil a nikdo z těch shora uvedených jim nepoložil ani pomyslnou kytici ...tak hovoří neúprosná fakta!

- jax -

Celkový záběr pietní místo

Vskutku neumíme vzpomínat na utrpení?

Náš rodák, spisovatel a novinář Jan Kux, se věnuje problematice svatobořického internačního tábora po celý život.

Shromáždil stovky dokumentů, prostudoval tisíce archiválií, napsal řadu studií, článků i knih. Všude, kam zamíří, se snaží připomenout smutný osud v jeho rodné obci vězněných obyčejných, ale často také vynikajících osobností.

I proto se nejenom mně stále vrací otázka, zda se dovedeme z nedávné minulosti poučit a zda dovedeme na půdě naší obce trýzněné spoluobčany vhodně a dobře připomenout. Přestože existují desítky nashromážděných dokumentů, přestože máme dobové fotografie, přestože mezi námi ještě žijí pamětníci a přímí aktéři té neblahé doby, přesto jsme za více než 65 let od skončení II. světové války nedokázali památku u nás vězněných občanů vhodně připomenout a uctít zbudováním pietního místa a nevelkého muzea.

A řešení se přímo nabízí na místě samotném... Možná by stačilo využít části prostor a pozemků v areálu bývalého tábora ve směru od Kyjova a zde (na nejvhodnějším místě i z historického hlediska) dle dobových fotografií vybudovat důstojný památník připomínající hostům naší obce i nám samotným události a utrpení tisícovkami deportovaných zde prožitě. K tomu by stačila nevelká, jednoduchá budova nebo několik budov připomínajících svým

venkovním vzhledem a velikostí táborové baráky. Uvnitř však vhodně vybavených pro prezentaci zachovaných dokumentů i pro popis historie tohoto místa, které ovšem není spjato jen s dobou německé poroby, tedy s léty po roce 1942. K budovám by postačilo nevelké parkoviště a v centrální části pietní místo s pomníčkem a místem pro odpočinek a rozjímání... Jistě by se našly stovky návštěvníků, kteří by se zde zastavili, aby se z historie poučili a seznámili se s lidskými osudy, které se zde často nuceně a nedobrovolně odvíjely.

Před časem jsem psal o tom, že naše obec nemá tzv. zajímavé turistické cíle. Tady nám naše historie a nedávná minulost jeden doslova nabízí. Využijeme této smutné možnosti, přiložíme ruku k dílu a s rozumem vytvoříme na pokraji naší obce důstojný památník těm, kterým osud předurčil u nás prožít nelehkou část svého života? Věřím, že se najde čas o tomto námětu přemýšlet a hovořit. Přijde mi, že jakákoliv jiná či na jiném místě obce zvažovaná alternativa je pouze nevyužitím a nepochopením síly tzv. genia loci místa prožitých utrpení. Je přece známé rčení: Kdo si váží hodnot minulosti, má naději na hodnotnou budoucnost! A my si minulosti přece vážíme... **František Synek, PhDr.**

K nedožitému jubileu Jaromíra Měchury

Když jsem nedávno opět zavítal při procházce naším hřbitovem k místu posledního odpočinku Jaromíra Měchury (1926–1993), z dat na pomníku jsem si uvědomil blízkost se nedožitým jubileum tohoto vzácného člověka.

Sblížili jsme se před mnoha léty. Vlastně už tomu bude přes čtyřicet let, kdy jsem jako mladý chlapec poprvé okusil sílu společného zpěvu před sále svatobořické sokolovny nebo při zkoušení zpěvoher a zvykoslavných pásem Jakuba Štastného v tělocvičně mistřínské školy nebo na školní zahradě. Nejvíce času jsme však společně věnovali před čtvrt stoletím přípravě zpěvníčku jeho písní „Hore kopcem cestička...“ (Svatobořice-Mistřín, 4. 10. 1986), jehož první vydání inicioval u příležitosti Jarových 60. narozenin tehdejší vedoucí kulturního domu B. Čajka a které Jara sám nazpíval a komentoval.

Jaromír Měchura, zpěvák a rodák ze Svatobořic, se narodil 24. září 1926. Vyučil se krejčím u mistrů Antonína Kludáka v Mistříně a Richarda Zemka ve Svatobořicích. Po válce však nastoupil do zaměstnání v dnešním Elektrovitě, kde pracoval celý život.

J. Měchura se od mládí zajímal o slovácké zvyky, písně, tance i muziku. Byl členem svatobořického Slováckého krúžku, který rozvíjel bohatou činnost již v 50. letech minulého století. Byl také členem souboru Rozmarýn, který ve Svatobořicích působil v letech 1956 až 1961. Později se věnoval opět chasě ve Slováckém krúžku, který vedl společně s Václavem Urubkem, Janem Kundratou nebo Josefem Varmužou. V letech 1970 až 1981 zpíval se svatobořickým mužským sborem a příležitostně též v dvojhlase s Františkem Vašulkou nebo Karlem Šimečkem. V roce 1983 byl aktivním spoluzakladatelem Mužského sboru, který v naší obci působí dodnes.

Právě K. Šimeček na svého kamaráda i po létech vzpomíná slovy: „Jara byl veselý, zpěvný a kamarádký povahy. Rád pracoval ve vinohradě, byl dobrý vinař a rád koštoval své víno. Jeho oblíbeným druhem byl tramín a rulandské šedé.“

Jaromír Měchura je dodnes známý jako skladatel písní, z nichž mnohé zlidověly. Právě díky 1. i 2. vydání zmíněného zpěvníku jsou jeho písně, jichž

složil za třicet let více než tři desítky, známé. Vždyť i na své písně hrdí kyjovští zpěváci přijali jeho píseň „Ej, Kyjove, Kyjove...“ za svou a rádi ji zpívají na závěr Slováckého roku ve velkém bohatýrském chorálu přímo na náměstí před kyjovskou radnicí. Je to i proto, že Jarovy písně odrážejí jeho osobitý osobní a neopakovatelný vztah k rodině, k práci, k zábavě, k rodné obci, ke kyjovskému Dolňácku a k Slovácku a jeho folklorním tradicím vůbec.

Emeritní redaktor brněnského rozhlasu a pamětník J. Nečas

o tvorbě Jaromíra Měchury kdysi napsal: „Obecně se soudilo, že pravá lidová píseň je jen ta, která je anonymní, vzniklá z lidu, jeho kolektivním formováním. Dnes víme, že lidová píseň může vzniknout jen v individuálních tvůrčích, jimiž jsou nadaní jedinci, ať už známí nebo spíše neznámí. Ti dávají písni vzniknout, vzlétnout, žít z nových myšlenek obsahových i hudebních. Teprve pak může být nová píseň formována zpěváky do konečného tvaru i dnes známého výrazu. V mnoha dědinách žili ti, co měli tvůrčí talent a potřebu rozhodnout písňovou pokladnici své obce, svého kraje. I kyjovské Dolňácko má takové pěvce. Jeden z nich byl i svatobořický rodák Jaromír Měchura.“

Jara Měchura skládal nejen písně, ale také příležitostná říkání. A tak mi dovolu, na závěr vzpomínky na tohoto našeho rodáka, užít právě jedno z nich: „Jak chudý a pustý má život ten, kdo nemá rád písničku a je bez přátel. Já písničky mám a ty naše slovácké – ty mám z duše rád, snád nechybí mně ani dobrý kamarád. Co víc si možu ještě přát...!“

Vzpomínku připravil **František Synek, PhDr.**

Jaromír Měchura

Vzpomínka na vzácného člověka

**Pan Vavřín Šohaj, občan naší vesnice, se narodil před 100 lety
a před čtvrtstoletím, v roce 1986, zemřel.**

I když samouk, byl velmi literárně vzdělaný, sečtělý.

Byl vlastníkem velké knihovny. I v naší obci působil jako knihovník. Měl tak dobrou paměť, že dovedl knihy, které přečetl před 50 lety, obsahově přednést. Zajímala ho historie naší vlasti, ale

i našeho kraje. Rád jsem se s ním setkával.

Když akad. prof. Josef Poulik začal v roce 1954 odkrývat velkomoravské hradiště v Mikulčicích,

Vavřinec Šohaj

objevily se tam základy 12 kostelů, knížecího paláce a také mnoho vzácných nálezů. Z této události se stala kulturní a novinářská senzace. Hodně debat a úvah archeologů se vedlo o tom, jaké jméno hradiště mělo.

Vavřín Šohaj mně na tuto otázku odpověděl: „Naše dějiny nás poučují o této skutečnosti – každý arcibiskup či biskup si nese název podle města svého působení. Když sv. Metoděj byl arcibiskup moravský, muselo se hradiště v Mikulčicích jmenovat Morava. Ve starých rukopisech byl objeven tento zápis: Než vstoupili soluňští bratři na naše území, zastavili se na Moravě a pak teprve přešli do Říše velkomoravské. Z tohoto se dá usuzovat, že toto hradiště, ohrazené zděnou hradbou a palisádami, neslo název Morava.“

Prejme panu Vavřinu Šohajovi pokoj věčný a čest jeho památce za jeho příkladný život, který mezi námi žil.

Jakub Šťastný

Stará kola nepatří do šrotu...

Naši spoluobčané – vyznavači starých jízdních kol – velocipedisté manželé Klíglovi – provozují jízdní kola našich předků, a ač jsou již 80 let stará, jsou stále krásná, bezpečná a elegantní.

Se svými koly a v dobovém oblečení se zúčastňují nejruznějších kulturních a společenských akcí, z nichž bych jmenoval otevření cyklostezky v Uherském Hradišti, 1. máj ve Zlíně, zahájení lázeňské sezony v Luhačovicích, následovala krásná akce – setkání velocipedistů ve Znojmě, Brno – uprostřed Evropy, mistrovství republiky ve Velké Bíteši, dále pak Žďánický histopedál, který možná někteří z Vás navštívili. Konal se 20. 8. a je to akce jedna z největších svého druhu, kde bývá přihlášeno až 120 jízdních kol, a to včetně celodřevěných dresin, kol vysokých a plášťových s výrobou do roku 1945.

Svou účastí též podpořili akci Josefa Zimovčáka „Na kole dětem“, jejíž výtěžek putoval na léčbu onkologicky nemocných dětí.

Jan Kux, JUDr.

Manželé Klíglovi na cestách

Starostovská gratulace J. Varmužovi

Gratulace Josefu Varmužovi st.

Součástí letošního Slovákého roku byl také medailon našeho spoluobčana Josefa Varmuži staršího, který se letos dožívá 70 let.

K jeho významnému jubileu mu po skončení pořadu také poblahopřál starosta obce František Měchura. Ke gratulaci se připojují bývalí i současní členové místních folklorních souborů i sborů a celá naše národopisná obec.

Josef Varmuža je zakladatelem a dlouholetým vedoucím Varmužovy cimbálové muziky. Během své bohaté a pestré národopisné činnosti významně ovlivnil hudební život nejen ve Svatobořicích-Mistříně, ale v celém regionu Kyjovska. **Rostislav Marada**

Co značí Terroir

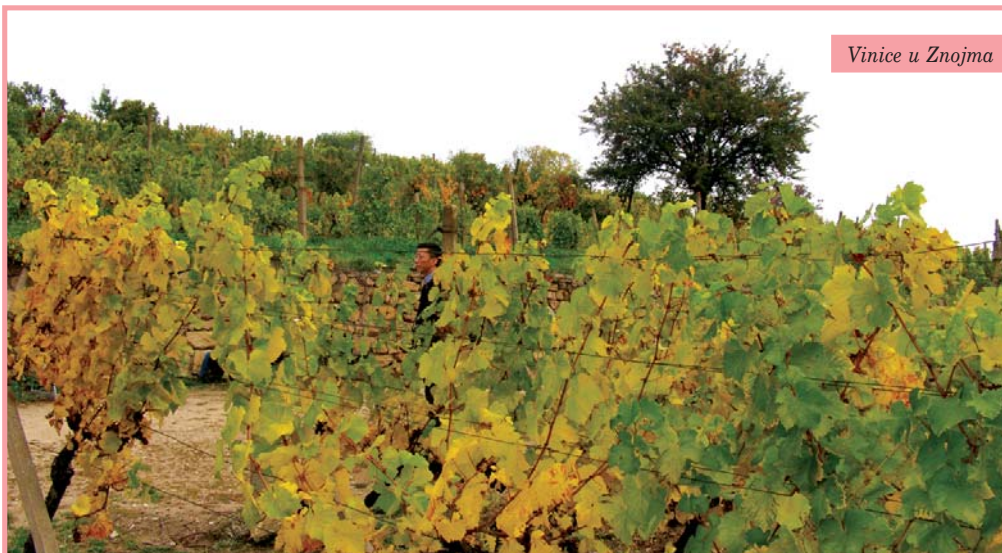
I když Svatobořice-Mistřín patří do vinařské oblasti, kde se u spotřebitele – konzumenta předpokládá určitá znalost o víně, když ono mu roste doslova na dvoře, nemůže mu uškodit pár populárních řádků, které si přečte v našem zpravodaji.

Stále i zde na Kyjovsku žijí lidé, kteří sice, jak se říká, stačí svou instinktivní znalostí o víně na Pražáky, ale pozor, časy se mění. Dávno již neplatí, že se víno dělí na dobré a špatné, na bílé a červené nebo na sladké a kyselé.

Totíž, účastnil jsem se nejedné pozoruhodné akce, na které jsem se setkal s lidmi z již zmíněné „stověžaté“. Na tričku měli emblém Terrrior Club a dalším byla Lacerta viridis, o kteréžto jsem již minule psal. Klubové tričko kromě znaku má i kresbičku se symbolem vinice, ke které se vzta-

huje svým původem. V tomto případě to byla viniční trať u Tří dubů s nápisem Terrior Levure, což je lokalita nedaleko Stošíkovic na Znojemsku (levure = kvasinka).

Trička jsou pochopitelně artiklem určeným k prodeji, ale jsou určeny i reklamě k prodeji daného produktu. V tomto případě nepochybně sloužící vínu, které je na láhvi označené stejným emblémem. A pozor! Ti, již vzpomínání soupeřníci, o významu těchto nápisů věděli vše rozhodující k dostatečnému prokázání znalostí nejen o tomto znojínském víně,

Vinice u Znojma

ale i o dalších skutečnostech dotýkajících se obsahu významu na tričku vytištěných slov. Vcelku sumárně řečeno, mě překvapili natolik, že jsem si řekl, že trochu shrnutí a vysvětlení obsahu těchto nápisů poslouží třeba i čtenáři z naší vinařské oblasti.

Pěstování vinné révy má více než dvou tisíciletou zkušenost. Tokem let pěstitelé – vinaři v přírodě odpozorovali, že se révě daří jen někde v určitých regionech a pokud vyroste v těch jiných lokalitách to ještě neznamená, že bude mít dozrálý či nedozrálý hrozen očekávanou kvalitu. Základem každé viničné trati je nepochybně půda, která vznikala miliony let procesy fyzikálními, chemickými či

biologickým zvětráváním v jejích různých fázích vzniku. Velmi důležitým faktorem pro růst révy je klima regionu dané dlouhodobým průměrem počasí za periodu třiceti let. Topografie místa je rovněž důležitá a nezastupitelná, protože se zabývá nejen reliéfem daného místa, ale i vegetací, historií a lidskými zásahy na daném místě (geomorfometrie). Výsledkem tohoto terroir je pak vzrostlý keř révy a konec konců hrozen tvořený bobulemi a trápinou. Terroir je jedinečná, nejen francouzská, představa jemného vzájemného působení přírodních a lidských dovedností, které definují typické znaky každé viničné trati či oblasti. Takovou extra výjimečnou oblastí je v našem kraji vinařská oblast mikulovská. To proto, že se od oblastí v naší republice liší jedinečným vápencovým podložím. Když zde v této fejetonně pojaté úvaze budu svatoborským patriotem, řeknu:

„Každé víno je prakticky jedinečné díky souboru faktorů, z nichž jsou nejdůležitější – typ půdy a druh klimatu s volbou správné odrůdy. A to je fenomén Terroir!“

Management Znovínu a. s. tuto skutečnost jako první v České republice uvedl v život. A to nejen na vinětech lahví či suvenýrových tričkách, ale i na trhu s vínem. Což je nepochybně účel, ale i výhoda pro konzumenty označující originalitu vína či upřednostňující danou mikrooblast, na základě něhož se můžete stát fanšmejkrem nebo konec konců i znalcem.

– jax –

Koštování a prohlídka vinic

Naši jubilanti

Říjen 2011

70 let **Teresie Lišková**
Marta Matláková
Ladislav Lunga
Anna Vodičková
75 let **Libuše Miháliková**
Ludmila Tiefenbacherová
80 let **Božena Strmisková**
Ludmila Pekárková
87 let **Josef Brhel**

Listopad 2011

70 let **Jaroslava Slezáčková**
Marie Maradová
75 let **Anna Pekárková**
Miluše Kalousková
Metoděj Okůnek
Oldřich Špaček
Zdenka Svobodová
85 let **Marie Jurná**
90 let **Růžena Kulheimová**

Prosinec 2011

70 let **Marie Novotná**
Jan Výlet
75 let **Anděla Selucká**
80 let **Miroslav Šopor**
Ludmila Kyněrová
85 let **Ladislav Svoboda**
Štefan Mihálik
86 let **Marie Pekárková**
88 let **Františka Vašulková**
90 let **Drahomír Stara**

60. výročí uzavření manželství

Říjen **Ladislav a Antonie Svobodovi**
Jan a Ludmila Pekárkovi

Listopad **Jaroslav a Jarmila Zbořilovi**

Chtěli bychom touto cestou požádat občany, kteří v roce 2012 oslaví 50. a 60. výročí sňatku a tento nebyl uzavřen v obci Svatobořice-Mistřín, aby to nahlásili na obecním úřadě (matrika) nebo na tel. čísle 518 620 237 do 31. 12. 2011.

Gazdová Zdenka, matrikářka

Základní taneční kurz

Obecní kulturní dům ve Svatobořicích-Mistříně pořádá od 18. 10. 2011 od 19.30 hodin a každé další úterý Základní taneční kurz standardních a latinsko-amerických tanců.

Kurzovné dle počtu tanečních párů (čím více, tím méně), 10 lekcí.

Tanečním lektorem bude Libor Brožík s partnerkou.

Přihlášky na tel. 518 620 217, mob. 777 94 84 93, e-mail: kd@svatoborice-mistrin.cz.

Současně s tímto kurzem bude probíhat od 18. 10. 2011 od 17:00 hodin a každé další úterý taneční kurz pro žáky 9. ročníku (bude-li málo zájemců, bude doplněno žáky 8. ročníku) místní základní školy. Věříme, že rodiče a mládež, jichž se tato nabídka týká, využijí této možnosti a zdokonalí se ve společenském chování. Pro rodiče je to investice, která se jim v budoucnu vrátí. Děti se naučí tance standardní, moderní a základy společenského chování.

Obrázkem se vracíme k poslednímu tanečnímu kurzu pro žáky ZŠ.

Nejlepší páry loňských tanečních

Účastníci potěšili přihlášením se do soutěže o nejlepší taneční pár kurzu všechny návštěvníky plesu SRPŠ. Přesto, že byla udělena první tři místa, porota se shodla v tom, že vítězi jsou všichni, kteří absolvovali tento kurz.

Rostislav Marada, vedoucí ObKD

Kulturní kalendář

Kulturní akce, které se uskutečnily ve III. čtvrtletí 2011

- 11.–14. 8. ■ Slováký rok v Kyjově
18. 9. ■ Trh tradičních produktů a řemesel, Mikroregion Nový Dvůr
25. 9. ■ Vinobraní – Svatoborský sklípek, MS

Kulturní akce připravené na IV. čtvrtletí

2. 10. (NE) v 18:00 hodin, KD
■ HROZNO LHOTSKE ETÝDY, v povídce se nám představí divadelní spolek Hrozen z Hroznové Lhoty. Jedná se o jeden z nejlepších amatérských divadelních spolků v ČR.
26. 10. v 17:00 hodin, Galerie KD
■ Vernisáž fotografa Radka Severy, krajiny Moravského Slovácka
29. 10. v 17:00 hodin
■ Tajemství kabinetu, 10. výročí Krušpánku a 5. výročí Mladé cimbálové muziky, KD
30. 10. v 17:00 hodin
■ Čaj o páté aneb swingová tančírna, hraje EAGER SWINGERS, KD
6. 11. v 18:00 hodin (NE)
■ Koncert komorního orchestru Czech Virtuosi, který nám zahraje čtyři houslové koncerty od Antonia Vivaldiho pod názvem „Čtyři roční doby“.

Je to nejznámější a nejpoblárnější dílo tohoto barokního hudebního skladatele a houslového virtuóza, KD

- 19.–21. 11.
■ Hody, místní soubory – KD
4. 12. ■ Mikulášská besídka, ZŠ, KD, obec
11. 12. ■ Beseda se seniory, obec. KD
17. 12. ■ Inspirace s vůní Vánoc – vánoční výstava k 10. výročí otevření přístavby školy s ukázkami lidového tvoření a prací žáků ZŠ a MŠ
Koledování u vánočního stromu
26. 12. ■ Vánoční koncert Mistříňanka – KD

Plesová sezóna 2012

Leden

14. 1. ■ XI. společenský ples Lúčky a Patnáctky pro občany (hraje Top Show Band Vracov)
21. 1. ■ Dolňácký krojový ples (hraje DH Liduška z Dolních Bojanovic)
28. 1. ■ Reprezentační ples obce (hraje Ferrum)

Únor

5. 2. ■ Dětský maškarní ples, Orel
11. 2. ■ Ples SRPŠ (hraje Kombet)
18. 2. ■ Disko ples, Spartak Svatobořice-Mistřín
19. 2. ■ Fašaňk

Březen

4. 3. ■ Dětská pěvecká soutěž

Rostislav Marada, vedoucí ObKD

Nabídka řešení problémů a bolesti

Chcete rychle a účinně odstranit Vaše problémy? Uvítáte výsledky?

Díky starým metodám a moderním poznatkům se můžete zbavit problémů a bolesti, které Vám znemožňují žít šťastný a naplněný život.

Své problémy vyřešíte jednou provždy, věčně a prakticky.

Pokud chcete zlepšit svůj život, podívejte se na moje www.zmenaskutecnosti.cz a rozhodnete-li se pro změnu, zavolejte na telefon 777 688 366.

Alena Klabanová

Rybářství Hodonín Písečná u Lužic

VÝLOV RYBNÍKA DVORSKÝ

Sobota a neděle
**22. - 23.
října 2011**

Rybářské řemeslo
Rybí speciality
Občerstvení
Kolo štěstí

Stan proti dešti
Vstup a parkování
zdarma

*Pasování na rybáře
Prodej živých ryb
Ryby v akváriích
Atrakce pro děti*

Letos křest rybářských dvojčat

od 9 do 16 hodin

více na www.rybarstvi-hodonin.cz moderuje vodník Čochtan

**Základní škola ve Svatobořicích-Mistříně Vás všechny srdečně zve
na oslavu pořádanou k 10. výročí otevření přístavby školy
s názvem**

„VÁNOCE 2011“

s ukázkami lidové tvorby a prací žáků školy
která se koná v **sobotu 17. prosince 2011**
od 12 do 17 hodin
v ZŠ Svatobořice-Mistřín

Tvoření marcipánem
Různé techniky výroby vánočních ozdob a dekorací
Perníčky
Dárek při vstupu do ZŠ
Výstava v areálu školy
Prodej výrobků

projekt je spolufinancován s prostředků projektu OP VK č.: CZ.1.07/1.1.02/02.0003

■ FOTOGALERIE NAŠICH DNŮ ■

Letní krajina u Mistrína

Úprava svodnice za Mistrínem

Věřící v průvodě při Farním dnu

Kněží a ministranti přichází na Farní den

Představitelé naší obce v Kyjově na SR 2011

Naše svatební kroje při krojové přehlídce

Výklad pana Knápka o včelaření zaujal

MC Krteček – návštěva milotického zámku

Momentka z mistrovství republiky

Děti SDH Svatobořice na výletě

Děvčata Podkověnky při vystoupení...

...ani chlapci se nedají zahanbit!

Průnik přes obranný zákrok kozáčkem...

Nové vybavení šaten SK Spartak

Děvčata Lúčky s Ukrajinkami

Stárkovské páry 2011

Mužský sbor v průvodě v Popicích

Ze soutěže krásy během festivalu v Rumunsku

Děti SDH Svatobořice na dalším výletě

Manželé Klíglovi s J. Zimovčákem

Lhostejnost některých občanů

Mnohokrát byla již zmiňována skutečnost, že životní prostředí, v němž žijeme, si vytváříme sami. Líbí se nám upravená veřejná prostranství, s radostí vnímáme vzorně strážené trávníky, květinové předzahrádky a čistá zákoutí. Obec o zlepšování našeho životního prostředí pečuje budováním bezprašných cest, nových chodníků, úpravou a pravidelným sečením veřejných ploch a prostranství i budováním parkovišť v místech s větší koncentrací občanů. I proto mne velmi překvapuje určitá lhostejnost mnohých z nás, kteří pravidelně a bez ostychu parkují svá vozidla na travnatých plochách a tyto stále ničí. A to i přesto, že obvykle v nedaleké blízkosti (v tomto případě na více místech na ulici Svatováclavská) jsou vytvořena krásná a často volná parkovací místa, kam – po vysednutí občanů s pohybovým omezením – mohou řidiči svá vozidla v pohodě zaparkovat! Dokážeme i v tomto případě být ohleduplní? Pokud ne, prostředky nás všech, vynaložené následně na nápravu zničených travnatých ploch, budou chybět na jiné (potřebnější) záměry. **redakce**

delně a bez ostychu parkují svá vozidla na travnatých plochách a tyto stále ničí. A to i přesto, že obvykle v nedaleké blízkosti (v tomto případě na více místech na ulici Svatováclavská) jsou vytvořena krásná a často volná parkovací místa, kam – po vysednutí občanů s pohybovým omezením – mohou řidiči svá vozidla v pohodě zaparkovat! Dokážeme i v tomto případě být ohleduplní? Pokud ne, prostředky nás všech, vynaložené následně na nápravu zničených travnatých ploch, budou chybět na jiné (potřebnější) záměry. **redakce**

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín ■ Ročník 17, číslo 4/2011 ■ Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín ■ Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č.j. MK ČR E 12431 ■ Řídí redakční rada při OÚ ■ Šéfredaktor PhDr. František Synek (e-mail: synek.fotofolklor@seznam.cz, tel. 604 384 410) ■ Grafický design a typografie KAM Studio Kyjov ■ Tisk Antonín Horák Svatobořice ■ Internetová verze na adrese: www.svatoborice-mistrin.cz/zpravodaj ■ Uzávěrka tohoto čísla byla 10. září 2011 ■ Číslo 4/2011 vyšlo 12. října 2011 ■ Uzávěrka čísla 1/2012 bude 10. prosince. Číslo vyjde 12. ledna 2012 ■ Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou ■ Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení ■ Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová ■ Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy totožné s názory vydavatele ■ Materiály se přijímají v informační kanceláři na Obecním úřadě Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailových adresách: obec@svatoborice-mistrin.cz, synek.fotofolklor@seznam.cz ■ Náklad: 1240 ks ■ Neprodejně!